Kas ir šis Melhisedeks?

Nolieksim mūsu galvas lūgšanā.

Dārgais Debesu Tēvs, kad mēs dzirdam šo dziesmu *Tikai tici*, tas atgādina mums, ka, lai iemantotu jebkuru no Dieva apsolījumiem, mums ir tikai jātic tiem. Jo ir rakstīts: "Visas lietas ir iespējamas tiem, kas tic." Tāpēc mēs brēcam tāpat kā tas vīrs, kuram bija bērns ar epilepsiju: "Es ticu, Kungs! Palīdzi manai neticībai."

2 Mēs pateicamies Tev par Tavu lielo spēku, par Tavu lielo Sevis atklāšanu mums šajās pēdējās dienās. Tas padara mūsu sirdis priecīgākas un līksmākas, kad apzināmies, ka esam nonākuši saskarsmē ar dzīvo Dievu; Kurš apliecina to fiziskā, materiālā veidā, kā Viņš darīja to tajās senajās dienās un kā Viņš ir apsolījis darīt šajā dienā. Mēs esam Tev par to tik ļoti pateicīgi, mūsu Dievs. Šajā tumšajā dienā, kad, šķiet, neviens nezina, kurā virzienā iet, mēs esam tik laimīgi, ka esam atraduši to drošo zonu, patvērumu.

3 Kungs, svētī mūs šovakar, kad mēs runāsim par Tavu Vārdu. Lai mēs glabājam savās sirdīs mums dotos apsolījumus, mīlam tos ar cieņu un paklausām tiem patiesā dievbijīgā disciplīnā. Jo mēs lūdzam to Jēzus vārdā. Āmen.

4 [Kāds brālis runā ar brāli Branhamu—Tulk.] (Ak, viņiem nevajadzēja to darīt. Mīlestības ziedojums? Viņiem nevajadzēja to darīt. Viņiem nevajadzēja to darīt. Kas to izdarīja? Vai tu esi vainīgs?) Man šeit bija nelielas domstarpības ar vadītāju. Viņš man teica, ka viņš ir savācis priekš manis mīlestības ziedojumu. Viņam nevajadzēja to darīt. Es to novērtēju, Dievs zina, bet es—es nekad nebraucu uz šejieni tā dēļ. Paldies jums. Lai Tas Kungs jūs svētī. Es darīšu visu, kas manos spēkos. Es to novirzīšu ārzemju misionāru darbam, lai pārliecinātos, ka tas tiks izlietots Dieva Valstībai. Un, ja Dievs to ļaus, es pats aizvedīšu to uz tām zemēm, lai sludinātu to pašu Evaņģēliju, kuru jūs klausāties, sēžot šeit šonedēļ, tad man būs pārliecība, ka tas tiek darīts tā, kā jūs ticat, ka Tas ir jādara. Lai Tas Kungs palīdz man to izdarīt.

5 Es esmu ļoti pateicīgs par lielo apmeklētību šonedēļ un par jums visiem, kas šovakar atkal esat pieslēgušies mums pa tālruņa līnijām. Un mēs esam pateicīgi par katru un ikvienu no jums.

6 Šorīt Billijs man sacīja, viņš teica: "Tēt, ja šorīt agri no rīta, tiklīdz kļūst gaišs, tu būtu atbraucis kopā ar mani un pastāvētu kaut kur te ārā, tu redzētu tās mātes, kas baro savus mazuļus automašīnās, tos nabaga cilvēkus, kas sēž lietū un gaida, kad atvērsies durvis!" Vai jūs saprotat, kāds es būtu liekulis, ja es teiktu jums kaut ko citu, nevis Patiesību? Es būtu patiešām nekrietns cilvēks. Reizēm man ir jāsāpina, bet tas nav tāpēc,

ka es to vēlos, bet tāpēc, lai . . . Ne jau es esmu tas, kas sāpina. Tā ir Patiesība, kas sāp. Un es—es . . . Bet es ticu, ka tieši tāpēc jūs nākat, jo esmu pret jums ārkārtīgi patiess un daru visu iespējamo, lai jums palīdzētu. Lai Tas Kungs palīdz katram un ikvienam no jums.

7 Un tagad es vēlos pateikties cilvēkiem par jauko sadarbību, arī cilvēkiem no šīs pilsētas, kuri iedeva mums, ļāva mums iznomāt šo skolas ēku, auditoriju un sporta zāli. Es vēlos izteikt pateicību arī varas pārstāvjiem, ja jūs esat šeit. Un es vēlos pateikties arī Tērstonam Kolvinam, kurš šeit ir uzraugs, par jauko sadarbību, ka viņš palīdzēja mums to paveikt un katru vakaru bija šeit kopā ar mums.

8 Mēs pateicamies Džefersonvilas policijai par to, ka tā ieradās šeit un par patiešām zemu samaksu uzraudzīja kārtību. Man šķiet, par aptuveni diviem dolāriem stundā šeit tika izveidota speciāla dežūra, lai novietotu automašīnas, lai uzraudzītu, ka nebūtu . . . nenotiek nekas slikts un viss būtu labi. Mēs esam pateicīgi šiem cilvēkiem par to. Un arī operatoram šeit pie pults, es viņu pamanīju. Un visiem pārējiem tajā iesaistītajiem, mēs, protams, esam jums pateicīgi.

9 Es pateicos katram no jums par dāvanām. Billijs man tikko kā pēcpusdienā atnesa dāvanu, vairākas kastītes, konfektes un tā tālāk. Un viena no tām bija svētību Baušļi, kuros bija iestrādāts Kristus attēls, tas bija ar Kalna spredikļi. Un tas patiešām bija ļoti skaisti. Es no sirds pateicos jums. Un tik daudzas lietas, es nezinu, kā pateikties jums par to. Un arī par jūsu—jūsu sponsorēšanu, sanāksmju finansēšanu, mēs patiešām novērtējam to no visas sirds. Lai Tas Kungs bagātīgi svētī katru no jums.

10 Billijs teica, ka daudzi no jums ir lūguši personīgas pārrunas šajā laikā. Un daudziem ir arī mazi bērni, un viņi ir lūguši veltīt viņus Dievam. Ak, cik labprāt es to darītu!

Bet, redziet, kad es ierados šajā reizē, tas ir tik neatliekami. Man visu laiku ir jāpaliek šī Vārda izpētē un lūgšanā, lai es varētu izteikt šos Vēstījumus. Saprotiet, tie nav . . . Tie—tie mums ir neparasti, jo ir jāatrod Dieva griba, un tad tas ir jāizsaka. Un tam visam ir precīzi jāsavienojas, un jālūdz Dievam, kas tieši ir jāatver.

11 Un tā, ja Tas Kungs ļaus, mēs drīz atkal atgriezīsimies, tiklīdz varēsim atrast kādu dienu. Es devu mājienu jeb—jeb pateicu kaut ko par Lieldienām. Labāk es to pārbaudīšu, jo man šķiet, ka man aptuveni tajā laikā ir ieplānota Kalifornija. Tāpēc tas var būt nepareizi. Tomēr, kad mēs atkal atgriezīsimies dievnamā, mēs nosūtīsim jums kartīti, un draudze, un—un norādīsim jums datumu un laiku. Tad es, varbūt tajā laikā, atkal . . .

12 Es neesmu noteicis laiku, lai lūgtos par slimajiem. Mums nav bijis neviena dievkalpojuma, kurā mēs būtu veduši cilvēkus

augšā un lūguši par tiem. Mēs esam viņus sūtījuši ārā. Un mūsu brāļi šeit ir sludinājuši, brālis Lī Veils un brālis . . . Tie pārējie brāļi ir sludinājuši un lūguši par slimajiem, un veikuši ūdens kristības, tas ir, kristījuši, un ļāvuši man palikt tikai ar Vārdu. Mēs pateicamies tiem vīriem. Viņi ir paveikuši brašu darbu.

13 Šeit ir tik daudz draugu, kurus es gribētu satikt. Es paskatos un ieraugu Džonu un Ērlu. Un turpat ir doktors Lī Veils, viens no kampaņas vadītājiem. Brālis Rojs Borders. Tie vīri, es pat neesmu . . . es pat neesmu paspiedis viņiem roku. Man nav bijusi tāda iespēja. Es aizdomājos par saviem draugiem no Kentuki un no šīs apkārtnes, un par draugiem kalpotājiem, kā es gribētu paspiest viņiem rokas! Brālis Blērs, es pamanīju, ka viņš viendien bija šeit. Un daudzi no tiem vīriem, kurus es—es mīlu, viņi ir bijuši vairākās sanāksmēs, bet es pat neesmu paspiedis viņiem roku. Es—es mēģinu . . . Ne tāpēc, ka es to negribu darīt; bet tāpēc, ka man nav bijis laika to darīt, un es vienkārši esmu steigā.

14 Mazuļu veltīšana, protams. Manam paša dēlam, šajās sanāksmēs bija paredzēts veltīt manu mazdēlu. Man nav bijis laika to izdarīt; mazo Dāvidu. Es esmu vectēvs, tagad jau divreiz. Tā ka, Meja kungs, ja šovakar viņš ir šeit, kurš man uzdāvināja to spieķi, izskatās, ka man to nāksies izmantot jau pavisam drīz.

15 Tātad, un es sacīju Billijam, es teicu: "Bībelē patiešām ir teikts: 'Vairojieties un piepildiet zemi,' bet šī nasta netika uzkrauta tev vienam." Un tie mazbērni parādās ātri.

Un tā, atcerieties, mana vedekla sākumā bija neauglīga. Viņai nevarēja būt bērni. Un kādu dienu, nākot no sapulces, Tas Kungs mani uzrunāja un teica: "Loisa, tu dzemdēsi dēlu. Tas Kungs tevi ir svētījis. Tava sieviešu slimība ir beigusies." Pēc deviņiem mēnešiem piedzima mazais Pauls.

16 Divus mēnešus pirms šis mazulis parādījās uz skatuves, es kādu rītu brokastoju pie galda, un Loisa ar Billiju sēdēja pie galda man pretī. Un es ieraudzīju, kā Loisa baro mazuli, kas bija ietīts rozā . . . tas ir, zilā segā. Un Billijs sēdēja stūrī un baroja mazo Paulu. Es teicu: "Billij, es tikko redzēju vīziju. Loisa baroja zilā segā ietītu mazuli."

Viņš teica: "Te nu beidzas mans medību brauciens. Tas taču ir tieši pēc deviņiem mēnešiem."

Pēc vienpadsmit mēnešiem piedzima mazais Dāvids. Un es vēl neesmu paspējis veltīt viņu Tam Kungam, un es to nevarēšu izdarīt, līdz mēs atkal atgriezīsimies. Tā ka jūs redzat, kā tas ir.

17 Kā es mīlu cilvēkus un viņu sadraudzību! Bet mūsu brāļi ir lūgušies par slimajiem, un es zinu, ka tas ir izdevies. Katru vakaru mēs lūdzāmies par slimajiem, uzliekot rokas viens otram, mēs visi kopā, un šādā veidā tas aptver visu. Bet varbūt, ja Dievs dos . . . Es to atzīmēšu uz kartītes, ja mēs to sūtīsim. Kad mēs atgriezīsimies, es gribētu atkal veltīt apmēram divas vai

trīs dienas tikai lūgšanām par slimajiem un darīt to, ko mēs varam darīt šādā veidā. Lūk, un es vēlreiz pateicos cilvēkiem par palīdzību.

18 Un tā, es tikai uz brītiņu gribētu izteikt komentāru par—par šī rīta Vēstījumu. Protams, es pilnībā to neizklāstīju, bet es domāju, ka jūs saprotat. Un es esmu pārliecināts, ka jūs ne . . . Jūs nekad neuzzināsiet, kas tas bija man, izdarīt to.

19 Lūk, jums tas šķiet ļoti vienkārši. Bet vai saprotat, kas notiek? Tu ieņem Dieva vietu, lai Kaut Ko paziņotu. Un, pirms es to darīju, bija jāatnāk atbildei no Dieva. Un Viņam bija jānonāk, un Viņš parādīja Sevi redzamā veidā un deva Atklāsmi. Tāpēc, saprotiet, tas ir Draudzei. Un atcerieties, es teicu: "Tas, ko es teicu, bija domāts tikai Draudzei."

20 Tā, lai jūs varētu paļauties un zinātu, tas bija tas pats Dievs, kurš pateica man tur augšā, kur nebija nevienas vāveres: "Runā un saki, kur tās būs." Un tas notika trīs reizes pēc kārtas. Nu, ja Viņš var ar to pašu Vārdu radīt kaut ko, kā tur nav, cik gan daudz vairāk Šis būs nesatricināms Tiesas Dienā! Saprotat? Tur bija cilvēki, kas to redzēja, un viņi zina. Kā teica Pāvils tajās aizgājušajās dienās. Ar viņu bija vīri, kas—kas juta, kā trīcēja zeme, viņi nedzirdēja balsi, taču viņi—viņi redzēja Uguns Stabu.

21 Tomēr man kļuva labi pēc tam, kad tas bija beidzies, kad es redzēju vīrus un sievas, kurus es zinu kā īstenus kristiešus, raudam viens otra apskāvienos.

22 Un paklausieties, draugi, Dievs apstiprina Savu Vārdu ar zīmēm un apliecinājumiem, lai pierādītu, ka Tas ir pareizs, runātais Vārds. Lūk, atcerieties, ka tā Gaisma, kas bija tajā Mākonī, kas deva Atklāsmi . . .

Es biju . . . Mana mazā meitenīte pastāstīja man, Sāra, ka tad, kad viņi . . . Tā skola tur Arizonā skatījās uz skaidrajām debesīm un redzēja to noslēpumaino Mākoni uz tā kalna paceļamies augšup un lejup, un Tajā dega dzintara krāsas Uguns. Skolotāja atlaida klases un skolu un izveda viņus ārā, un teica: "Vai jūs kādreiz esat redzējuši kaut ko tādu? Paskatieties, kāds tas ir."

Atcerieties, ka tā ir tā pati dzintarkrāsas Gaisma, kas ir uz tās klints. Tāpēc tas ir tas pats Dievs, tā pati Atklāsme, teica: "Saki viņiem, lai viņi dara *to*." Tas ir tas, ko es pateicu jums šorīt, tāpēc te nu Tas ir.

23 Ja tā ir sanācis, ka mans labais draugs brālis Rojs Robersons šobrīd klausās Tūsonā. Roj, vai tu atceries vīziju, ko tu redzēji, kad mēs bijām tur augšā, stāvot uz tā kalna? Tu pienāci pie manis, un tas Mākonis bija tur augšā? Mēs devāmies lejā, tu zini, ko Viņš tev pateica; un es todien pateicu tev tajā mājā? Tas ir tas, Roj. Vairāk neuztraucies, dēls. Tas ir beidzies.

24 Jūs vienkārši nesaprotat, ko tas nozīmē! Tā ir žēlastība. Viņš jūs mīl. Un jūs mīliet Viņu, pazemīgi kalpojiet Viņam un

pielūdziet Viņu līdz mūža galam. Esiet laimīgi, turpiniet dzīvot tā, kā dzīvojat. Ja esat laimīgi, tad tā arī turpiniet. Nekad vairs nedariet neko sliktu, kaut ko tādu. Vienkārši ejiet uz priekšu. Tā ir Dieva žēlastība.

25 Tagad, pirms mēs iedziļināsimies Vārdā, es vēlos vēlreiz palūgt. Cik daudzi lūgsies par mani? Es vienkārši dodos no sanāksmes uz sanāksmi. Vai palūgsiet?

Ziniet, es gribētu, lai mēs visi kopā nodziedam vienu nelielu dziesmu, pirms mēs pievērsīsimies Vārdam. Lai vienkārši . . . lai mēs zinātu, ka Dievs . . . Vienkārši neliela veltīšanās. Vai esat kādreiz dzirdējuši to dziesmu: *Viņš gādā par tevi*? "Gan priekos, gan bēdās Viņš gādā par tevi."

26 Tā jaunā lēdija nāk pie klavierēm. Starp citu, es vēlos pateikties arī šai jaunajai lēdijai. Es viņu pat neatpazinu. Viņa ir viena no vietējā diakona meitām. Es, protams . . . Brāļa Vilera meitiņa. Tagad viņa ir jau izaugusi. Vēl pavisam nesen viņa bija mazulīte, kas sēdēja uz mana ceļgala, bet tagad viņa ir jauna sieviete. Tāpēc es, protams, pateicos viņai, ka viņa izmanto savu talantu mūzikā, un tagad viņa spēlē ļoti jauki. Lūdzu, iedosi mums akordu, māsa? Tagad visi kopā.

Viņš gādā par tevi,
Viņš gādā par tevi;
Gan saules gaismā, gan ēnās
Viņš gādā par tevi.

Vai jums tas patīk? Nodziedāsim to vēlreiz, visi kopā.

Viņš gādā par tevi,
Viņš gādā par tevi;
Gan saules gaismā, gan ēnās
Viņš gādā par tevi.

Brāli Dauh, Viņš gādā arī par tevi, brāli. Vai tad jūs Viņu nemīlat?

Tagad nolieksim mūsu galvas.

27 Dārgais, Žēlsirdīgais Dievs, ar šīm īsajām piezīmēm es vēlos pateikt cilvēkiem dažas lietas, atkal šeit, lai pieminētu šo rītu, jo tieši to cilvēki ir atnākuši dzirdēt. Es lūdzu, Kungs, lai Tu ļauj cilvēkiem ieraudzīt, ka Dievs mīl un rūpējas. Un tas nebiju es, Kungs, kas To izteica, tas tika apstiprināts, ka tā ir Patiesība. Tādēļ es lūdzu, Dārgais Dievs, lai Tava mīlestība vienmēr paliek starp cilvēkiem. Šovakar pēc šīs sapulces mums nāksies šķirties un doties uz savām dažādajām mājām, bet šķiet, ka kaut—kaut kas mūs velk, kaut kāds dziļums, Kungs. Es lūdzu, lai Tu svētī šos cilvēkus.

28 Tagad, kad mēs lūgšanā tuvojamies Vārdam un tuvojamies rakstītajam Vārdam, mēs lūdzam, lai Tu paņem šo rakstīto Vārdu un padari mums To dzīvu šovakar. Un, kad mēs šovakar atstāsim šo ēku, lai šķirtos un dotos uz savām dažādajām mājām,

lai mēs sakām kā tie, kas nāca no Emavas, kas bija gājuši kopā ar Viņu visu dienu un joprojām Viņu neatpazina; bet, kad Viņš tajā vakarā bija kopā ar viņiem istabā un visas durvis bija aizvērtas, Viņš izdarīja tieši to, ko Viņš bija darījis pirms Savas krustā sišanas. Caur to viņi saprata, ka Viņš ir augšāmcēlies.

Dari to atkal šovakar, Kungs. Dari to, kamēr durvis ir aizvērtas un Tava mazā grupiņa šeit sēž un gaida. Un, Tēvs, kad mēs dosimies uz savām mājām, mēs teiksim, kā teica viņi: "Vai mūsu sirdis nedega mūsos, kad Viņš runāja ar mums ceļā!" Mēs nododam sevi un visu Tavās rokās, Kungs. Dari ar mums tā, kā Tu uzskati par piemērotu. Jēzus Vārdā. Āmen.

29 Tagad ātri pievērsīsimies kalpošanai. Ja vēlaties, atveriet kopā ar mani Vēstuli Ebrejiem, un vēl viena atklāsme Vēstījumā. Mēs šovakar tikai brītiņu parunāsim, ja Tas Kungs gribēs. Un tad, kad mēs izlasīsim pirmos trīs pantus no Ebrejiem 7:1 līdz 3, un pēc tam tos pārrunāsim. Un mēs nezinām, ko Tas Kungs darīs; mēs nezinām. Viss, ko mēs darām, ir tikai ticam, vērojam, lūdzam. Vai pareizi? Un ticam, ka "Viņš izdarīs tā, ka viss nāks par labu tiem, kas Viņu mīl," jo Viņš to ir apsolījis.

> *Jo šis Melhisedeks, Salemas ķēniņš, visuaugstākā Dieva priesteris, sastapās ar Ābrahāmu, kad tas atgriezās no ķēniņu sakāves, un viņu svētīja;*
>
> *viņam Ābrahāms arī piešķīra desmito tiesu no visa; viņš vispirms ir taisnības Ķēniņš, tā viņa vārds tulkojams, bet tad arī Salemas Ķēniņš, tas ir, miera Ķēniņš;*
>
> Izlasīsim nedaudz tālāk.
>
> *Bez tēva, bez mātes, bez cilts raksta,. . .viņam nav ne dienu sākuma,* ne *mūža gala; bet, Dieva Dēlam līdzināms; viņš paliek priesteris mūžam.*

30 Aizdomājieties par šo diženo personu, cik diženam Cilvēkam tam bija jābūt! Un tagad rodas jautājums: "Kas ir šis Cilvēks?" Teologiem ir bijušas dažādas domas. Bet kopš Septiņu Zīmogu atvēršanas šī noslēpumainā Grāmata, kas mums ir bijusi noslēpumaina. . . Saskaņā ar Atklāsmes grāmatas 10:1 līdz 7, visiem noslēpumiem, kas ir rakstīti šajā Grāmatā, kas ir bijuši apslēpti reformatoru perioda laikā, ir paredzēts nākt gaismā caur pēdējā draudzes perioda eņģeli. Cik daudzi zina, ka tā ir taisnība? Tā tas ir, tiem jātiek atklātiem. Visiem šīs noslēpumainās Grāmatas noslēpumiem ir jāatklājas tā perioda Lāodikejas vēstnesim.

31 Redzot, ka ir daudz debašu par šo Personu un šo tēmu, es uzskatu, ka mūsu pienākums ir izskatīt to, lai noskaidrotu, Kas viņš ir. Lūk, ir vairāki uzskati par Viņa personu.

Viena uzskata pārstāvji apgalvo: "Viņš ir tikai mīts. Šāda cilvēka patiesībā nav bijis."

Citi savukārt saka, ka: "Tā bija priesterība. Tā bija Melhisedeka priesterība." Šis uzskats ir tuvāks patiesībai nekā tas pirmais, jo viņi saka, ka tā bija priesterība.

Tā tas nevar būt, jo 4. pantā Tas saka, ka Viņš bija Persona, "Cilvēks". Tātad, lai viņš būtu Persona, Viņam bija jābūt personībai, "Cilvēkam". Nevis kaut kāda iekārta; bet gan Persona! Tāpēc Viņš nevarēja būt tikai kāda priesterības iekārta, nedz Viņš bija arī kāds mīts. Tā bija Persona.

32 Un tā Persona ir Mūžīga. Ja esat pamanījuši, "Viņam nebija tēva. Viņam nebija mātes. Viņam nebija laika, kad Viņš sākās. Viņam nebija laika, kad Viņš beidzās." Un, lai Kas tas nebūtu, viņš joprojām ir dzīvs šovakar, jo Bībelē šeit ir teikts, ka "viņam nebija ne tēva, ne mātes, ne dienu sākuma, ne mūža gala". Tātad tai bija jābūt Mūžīgai Personai. Vai pareizi? Mūžīga Persona! Tāpēc tā varēja būt tikai viena Persona, tas ir Dievs, jo tikai Viņš ir Tas, kas ir Mūžīgs. Dievs!

33 Lūk, Pirmajā vēstulē Timotejam 6:15 un 16, ja jūs kādreiz vēlēsieties to izlasīt, es gribētu, lai jūs to izlasāt.

Un tā, tieši to es apgalvoju, ka Viņš bija Dievs, jo Viņš ir vienīgā Persona, kas ir nemirstīga. Un tā, Dievs darīja Sevi par Personu; tieši tas Viņš bija: "Ne tēva, ne mātes, ne dzīves sākuma, ne dienu beigu."

34 Rakstos mēs redzam, ka daudzi cilvēki māca, ka "Dieva personā ir trīs personības". Nu, tu nevari būt personība, nebūdams persona. Ir jābūt kādai personai, lai būtu personība.

Pirms dažām nedēļām pie manis uz mājām atnāca kāds baptistu kalpotājs un sacīja: "Kādu dienu, kad tev būs laiks, es gribētu izlabot tevi jautājumā par Dieva personu." Tas ir, viņš man pazvanīja.

35 Es teicu: "Man ir laiks tieši tagad, jo es gribu būt pareizs, un mēs noliksim malā visu pārējo, lai to izdarītu."

Un viņš ieradās, viņš teica: "Brāli Branham, tu māci, ka ir tikai viens Dievs."

Es sacīju: "Tieši tā."

Viņš sacīja: "Nu," viņš sacīja, "es ticu, ka ir viens Dievs, bet viens Dievs trīs Personās."

Es sacīju: "Cienītais, pasaki to vēlreiz."

Viņš teica: "Viens Dievs trīs Personās."

36 Es teicu: "Kādā skolā tu mācījies?" Saprotat? Un viņš nosauca man kādu Bībeles koledžu. Es teicu: "Tā tas varētu būt. Tu nevari būt persona, ja tu neesi personība. Un, ja tu esi personība, tad tu esi personība pats par sevi. Tu esi atsevišķa, individuāla būtne."

Un viņš teica: "Nu, pat teologi nespēj to izskaidrot."

Es teicu: "Ir vajadzīga atklāsme."

Un viņš teica: "Es nevaru pieņemt atklāsmi."

37 Es teicu: "Tad Dievam vispār nav iespējams pie tevis piekļūt, jo 'Tas ir apslēpts no gudrajiem un saprātīgajiem, un atklāts zīdaiņiem,' atklāts, atklāsme, 'atklāts zīdaiņiem, kas to pieņems, mācīsies.'" Un es sacīju: "Dievs it nekādi nevarēs pie tevis piekļūt; tu aizver sevi Viņam."

Visa Bībele ir Dieva atklāsme. Visa Draudze ir uzcelta uz Dieva atklāsmes. Nav nekāda cita veida, kā iepazīt Dievu, kā vien caur atklāsmi. "Kam Dēls atklās Viņu." Atklāsme; viss ir atklāsme. Tādēļ pieņ- . . . nepieņemot atklāsmi, tu esi tikai auksts teologs, un tev nav nekādu cerību.

38 Un tā, šeit mēs redzam, ka šai Personai "nebija ne tēva, ne mātes, ne dienu sākuma, ne dzīves beigu." Tas bija Dievs, *en morphe*.

Lūk, šī vārda izcelsme, šis grieķu vārds nozīmē "mainīties", kas tika lietots, izmainīt Sevi, *en morphe*, no vienas Personas par . . . vienu personu, šis grieķu vārds *en morphe* nozīmē . . . tas bija paņemts no teātra izrādes, kur viens cilvēks maina savu masku, lai kļūtu par kādu citu personāžu.

39 Kā pavisam nesen skolā, man šķiet, Rebekai, tieši pirms izlaiduma viņi spēlēja vienu no Šekspīra lugām. Un vienam puisim vajadzēja vairākas reizes pārģērbties, jo viņš spēlēja divas vai trīs dažādas lomas; bet tas bija tas pats cilvēks. Vienu reizi, kad viņš iznāca, viņš bija nelietis; bet, kad viņš iznāca nākamreiz, viņš bija cits personāžs. Un šis grieķu vārds *en morphe* nozīmē, ka viņš "mainīja savu masku".

40 Un tieši to izdarīja Dievs. Tas visu laiku ir tas pats Dievs. Dievs Tēva, Gara, Uguns Staba veidolā. Tas pats Dievs kļuva par miesu un mājoja mūsu vidū, *en morphe,* pieņemdams citu veidolu, lai Viņš kļūtu redzams. Un tagad tas pats Dievs ir Svētais Gars. Tēvs, Dēls, Svētais . . . nevis trīs Dievi; bet trīs kalpošanas, trīs viena Dieva darbības.

41 Bībelē ir teikts, ka "ir viens Dievs", nevis trīs. Un tieši tāpēc viņi nevarētu . . . Jūs nevarat to izlabot un iegūt trīs Dievus. Ebrejam jūs neko tādu nepārdosiet. Es to jums apliecinu. Tādam, kas zina, viņš zina, ka ir tikai viens Dievs.

42 Ievērojiet, tāpat kā skulptūra ir apslēpta, ar masku virs tās. Tieši tā Dievs ir izdarījis šajā periodā. Tas ir bijis apslēpts. Visas tās lietas ir bijušas apslēptas, un tām ir paredzēts atklāties šajā periodā. Lūk, Bībele saka, ka tās tiks atklātas pēdējos laikos. Tas ir kā tēlnieks, kas glabā savu—savu darbu apklātu līdz brīdim, kad viņš noņem masku, un tas kļūst redzams.

Un tāda ir bijusi Bībele. Tas ir bijis Dieva darbs, kas ir bijis apklāts. Un Tas ir bijis apslēpts kopš pasaules radīšanas, un Tas ir septiņkārtīgs noslēpums. Un Dievs apsolīja, ka šajā dienā, šajā

Lāodikejas draudzes periodā, Viņš noņems masku no tā visa, un mēs varēsim To ieraudzīt. Cik brīnišķīgi!

43 Dievs, *en morphe,* apslēpts Uguns Stabā. Dievs, *en morphe,* Cilvēkā, kuru sauca Jēzus. Dievs, *en morphe,* Savā Draudzē. Dievs virs mums, Dievs ar mums, Dievs mūsos; Dieva labvēlība.

Tur augšā, svēts, neviens nevarēja Viņam pieskarties; Viņš nonāca uz tā kalna, un, pat ja kāds dzīvnieks pieskārās kalnam, tam bija jāmirst.

Un tad Dievs nonāca lejā un nomainīja Savu telti, un nonāca, un dzīvoja kopā ar mums, kļuva par vienu no mums. "Un mēs Viņu aptaustījām," saka Bībele. Pirmā Timotejam 3:16: "Patiesi liels ir dievbijības noslēpums; jo Dievs bija skatāms miesā, ar rokām aptaustāms." Dievs ēda gaļu. Dievs dzēra ūdeni. Dievs gulēja. Dievs raudāja. Viņš bija viens no mums. Brīnišķīgi, tas ir attēlots Bībelē!

Tas bija Dievs virs mums; Dievs ar mums; tagad tas ir Dievs mūsos, Svētais Gars. Nevis trešā Persona; tā pati Persona!

44 Dievs nonāca un kļuva par miesu, un nomira nāvē Kristū; lai Viņš varētu šķīstīt Draudzi, lai varētu Tajā ieiet, lai būtu sadraudzībā. Dievs mīl sadraudzību. Tieši tādēļ Viņš sākumā radīja cilvēku, sadraudzībai; Dievs mājo viens pats, kopā ar Ķerubiem.

45 Un tagad ievērojiet, Viņš izveidoja cilvēku, un cilvēks krita. Tāpēc Viņš nonāca un izpirka cilvēku, jo Dievam patīk, ka Viņš tiek pielūgts. Jau pats vārds *dievs* nozīmē "pielūgsmes objekts".

Un tas, kas nāk mūsu vidū kā Uguns Stabs, kā kaut kas tāds, kas maina mūsu sirdis, tas ir tas pats Dievs, kas teica: "Lai top gaisma," un gaisma tapa. Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

46 Lūk, sākumā Dievs dzīvoja vienatnē ar Saviem atribūtiem, kā es runāju par to šorīt. Tās bija Viņa domas. Tur nebija nekā, tikai viens pats Dievs, un Viņam bija domas.

Gluži tāpat kā izcils arhitekts var savā prātā iztēloties un uzzīmēt to, ko viņš iedomājas, ka—ka viņš uzbūvēs. Radīt, lūk, viņš nevar radīt. Viņš var paņemt kaut ko, kas jau ir radīts, un pārveidot to citā formā; jo Dievs ir vienīgais veids . . . Vienīgais, kurš var radīt. Bet viņš savā prātā iztēlojas to, ko viņš gatavojas darīt, un tās ir viņa domas, tās ir viņa vēlmes. Lūk, tā ir doma, bet tad viņš to izsaka, un tad tas ir vārds.

47 Un vārds ir doma, kad tā ir izteikta, ir vārds. Izteikta doma ir vārds, bet vispirms ir jābūt domai. Tādējādi tās bija Dieva atribūti; tad tas kļūst par domu, tad par vārdu.

48 Ievērojiet. Tie, kam šovakar ir Mūžīgā Dzīvība, bija kopā ar Viņu un Viņā, Viņa domās, pirms vēl bija kāds Eņģelis, zvaigzne, Ķerubi vai kas cits. Tas ir Mūžīgs. Un, ja tev ir Mūžīgā Dzīvība, tu esi bijis vienmēr. Ne tava būtne šeit, bet tā aprise un forma, ko bezgalīgais Dievs . . .

49 Un, ja Viņš nav bezgalīgs, tad Viņš nav Dievs. Dievam ir jābūt bezgalīgam. Mēs esam ierobežoti; Viņš ir bezgalīgs. Un Viņš ir visur klātesošs, viszinošs un visvarens. Ja Viņš tāds nav, tad Viņš nevar būt Dievs. Viņš zina visas lietas, visas vietas, jo Viņš ir visuresošs. Viszinība padara Viņu par visuresošu. Viņš ir Būtne; Viņš nav kā vējš. Viņš ir Būtne; Viņš dzīvo kādā namā. Bet, tā kā Viņš ir viszinošs, zina visas lietas, tas padara Viņu par visuresošu, jo Viņš zina visu, kas notiek.

Nav nevienas blusas, kas mirkšķinātu acis, Viņam to nezinot. Un Viņš zināja, pirms vēl bija pasaule, cik reižu tā mirkšķinās acis un cik daudz tai būs tauku, pirms vēl bija pasaule. Tas ir bezgalīgi. Mēs to nespējam aptvert ar saviem prātiem, bet tas ir Dievs. Dievs, bezgalīgs!

50 Un atceries, ka tu, tavas acis, tavs augums, lai kāds tu nebūtu, tu jau iesākumā biji Viņa domās. Un tu esi tikai izpausme, vārds. Pēc tam, kad Viņš to padomāja, Viņš to izrunāja, un te nu tu esi. Ja tā nav, ja tu nebiji Viņa domās, tad tev nav vispār nekādas iespējas tur kādreiz nokļūt, jo Viņš ir Tas, kas dod Mūžīgo Dzīvību.

51 Vai atceraties, kā mēs lasām Rakstos? "Ne tas, kurš grib, ne tas, kurš skrien, bet Dievs!" Un, lai Viņa iepriekšnolemtība būtu spēkā, Viņš pirms jebkura laika varēja izvēlēties. Kurš. . .Dievs ir suverēns Savā izvēlē. Vai jūs to zinājāt? Dievs ir suverēns.

Kurš bija tur, lai pateiktu Viņam labāku veidu, kā izveidot pasauli? Kurš uzdrošinātos pateikt Viņam, ka Viņš dara Savu darbu nepareizi?

Pat pats—pats Vārds, Pats par Sevi, ir ļoti suverēns. Pat atklāsme ir suverēna. "Viņš atklāj, kam Viņš vēlas atklāt." Jau pati atklāsme ir suverēna Dievā. Lūk, kā cilvēki sitas, ķeras un cīnās, nezinādami, ko viņi dara. Dievs Savos darbos ir suverēns.

52 Lūk, mēs redzam Viņu pašā sākumā, Viņa atribūtus. Lūk, toreiz jūs bijāt kopā ar Viņu. Tieši šeit parādās Dzīvības Grāmata.

Un tā, mēs lasām Atklāsmes 13. nodaļas, 8. pantā: ka "zvērs, kas atnāks uz zemi," pēdējos laikos, "pievils ikvienu cilvēku uz zemes, kura vārds nav ierakstīts Jēra Dzīvības Grāmatā pirms pasaules radīšanas."

53 Aizdomājieties par to! Vēl pirms Jēzus dzimšanas, četrus tūkstošus gadu pirms Viņa atnākšanas uz zemi un vairākus tūkstošus gadu pirms tavas atnākšanas uz zemes, Jēzus nomira par pasaules grēkiem Dieva domās, un tika izveidota Dzīvības Grāmata, un tavs vārds tika ierakstīts šajā Dzīvības Grāmatā pirms pasaules radīšanas. Tā ir Bībeles Patiesība. Saprotiet, Dievs tavu vārdu bija noteicis un ielicis Dzīvības Grāmatā pirms pasaules radīšanas.

54 Tu biji tur, Viņa atribūtos. Tu to neatceries, nē, jo tu esi tikai daļa no Viņa Dzīvības. Tu esi daļa no Dieva, kad esi kļuvis par Dieva dēlu vai meitu.

Tieši tāpat kā tu esi daļa no sava zemes tēva! Tā tas ir. Tu esi . . . Vīrietis ir hemoglobīna, asiņu nesējs. Un, kad tas ir nonācis olšūnā, tad tu kļūsti par sava tēva daļu; un arī tava māte ir daļa no tava tēva; tā ka jūs visi esat daļa no sava tēva.

Slava! Tad konfesija vispār atkrīt. Hm-hm. Protams, ka tā! Dievs it visā, vienīgā vieta!

55 Ievērojiet, lūk, Viņa atribūts. Tātad, pirmkārt, atribūts bija Dievs; doma, pats atribūts, viss Vienā, bet tas nebija izteikts. Un, otrkārt, kad Viņš to izteica, tad Viņš kļuva par Vārdu. "Un tad Vārds kļuva par miesu un mājoja mūsu vidū."

56 Jāņa Evaņģēlija 1. nodaļas 1. pantā, pievērsiet uzmanību, ka tas ir "Iesākumā". Bet pirms tam bija Mūžība! Ievērojiet: "Iesākumā bija Vārds." Kad sākās laiks, tas bija Vārds. Bet pirms tas bija Vārds, tas bija atribūts, doma. Tad tas tika izteikts: "Iesākumā bija," izteiksme, "Vārds."

Nu mēs esam tikuši līdz Melhisedekam. Tā ir tā noslēpumainā Persona. "Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs." "Un tad Vārds tapa miesa un mājoja mūsu vidū." Tagad paturiet to prātā, ievērojiet.

57 Viņa—Viņa pirmā būtība bija Gars, Dievs, pārdabiskais, jā, varenais Mūžīgais. Otrkārt, Viņš sāka veidot Sevi miesā, tajā, ko sauc par *teofāniju*, tas tiek saukts "Vārds, ķermenis". Tieši tādā veidolā Viņš bija, kad Viņš satikās ar Ābrahāmu, tika saukts par Melhisedeku. Viņš bija teofānijas formā. Un tā, pēc dažām minūtēm mēs tiksim līdz tam un to pierādīsim, ja Tas Kungs ļaus. Viņš bija Vārds.

58 Teofānija ir kaut kas tāds, ko tu nevarētu redzēt. Tā šobrīd varētu būt tieši šeit, bet tomēr jūs to neredzētu.

Tas ir gluži kā, nu, kā televīzija. Tas ir citā dimensijā. Televīzija; šobrīd pa šo telpu pārvietojas cilvēki, dziedādami; tur ir arī krāsas. Bet acs ir pakļauta tikai piecām maņām . . . tas ir, visa tava būtne ir pakļauta tikai piecām maņām. Un tu vienkārši esi pakļauts tam, ko spēj saskatīt tava ierobežotā redze. Bet ir cita dimensija, ko var redzēt caur transformāciju, caur televīziju.

59 Lūk, televīzija neveido attēlu. Televīzija tikai nosūta to caur kanālu tīklā, un tad tas parādās televizora ekrānā. Taču tas attēls tur jau bija. Televīzija bija šeit, kad šeit dzīvoja Ādams. Televīzija bija šeit, kad Ēlija sēdēja uz Karmela kalna. Televīzija bija šeit, kad Jēzus no Nācaretes staigāja pa Galilejas krastiem. Bet tā tika atklāta tikai tagad. Toreiz tam nebūtu ticējuši. Tevi būtu uzskatījuši par traku, ja tu būtu pateicis kaut ko tādu. Bet tagad tas ir kļuvis par realitāti.

Un tādā pašā veidā Kristus ir šeit, Dieva eņģeļi ir šeit. Un viendien, tajā Tūkstošgadu Valstībā, kas pienāks, tas viss būs daudz reālāk nekā televīzija vai jebkas cits, jo viņi ir šeit.

60 Viņš atklāj Sevi Savā varenajā veidolā, kā Viņš apgalvoja, parādot Sevi *en morphe* Savos kalpos un pierādot Sevi.

61 Un tā, šeit Viņš ir Gara formā. Un pēc tam Viņš nāk *en morphe*. . . formā. Viņš parādījās Ābrahamam *en morphe.* Kad Ābrahāms atgriezās pēc ķēniņu sakāves, atnāca Melhisedeks, runāja ar viņu.

62 Nesen Tūsonas laikrakstā es lasīju rakstu par kādu sievieti, kas brauca pa ceļu, šķiet, ar ātrumu no septiņdesmit līdz astoņdesmit kilometriem stundā, un viņa notrieca kādu vecu vīrieti mētelī. Viņa sāka kliegt un apturēja automašīnu. Sitiens bija uzmetis viņu gaisā. Pilnīgi līdzenā tuksnesī! Un viņa metās atpakaļ viņu sameklēt, bet viņa tur nebija. Ko viņa darīja? Daži cilvēki viņai aiz muguras bija redzējuši, kā tas notika, bija redzējuši, kā vecais vīrs tiek uzmests gaisā, kā plīvo viņa mētelis. Un viņi skrēja paskatīties. Bet viņi nekur nevarēja to cilvēku atrast. Viņi izsauca policiju. Policija ieradās apskatīt šo vietu; tur neviena nebija.

63 Nu, katrs no viņiem liecināja: "Automašīna ietriecās, notrieca to vīrieti. Viņš tika uzmests gaisā, un visi to redzēja." Liecinieki, kas bija divās vai trīs automašīnās, bija redzējuši, kā tas notika. Pēc tam izrādījās, ka pirms pieciem gadiem tieši tajā vietā bija uz nāvi notriekts kāds vecs vīrietis mētelī.

Kad jūs no šejienes aizejat, jūs neesat miruši. Jums būs jāatgriežas, pat ja tu esi grēcinieks, un tu tiksi tiesāts saskaņā ar darbiem, kas tika veikti šajā ķermenī. "Ja šī laicīgā telts tiks nojaukta, mūs gaida cita." *En morphe,* tieši šis vārds to raksturo.

64 Dievs šajā stadijā. . . Tā ir Viņa radīšanas stadija, vēlāk Viņš kļuva par miesu, Jēzu. No kā? No tā lielā sākuma, no Gara, tad nonāca, lai būtu Vārds, izpauzdams Sevi. Vārds vēl nebija Sevi izveidojis, tas bija tikai izteikts, *en morphe,* vēlāk Viņš kļuva par miesu, Jēzu, mirstīgs, lai piedzīvotu nāvi par mums visiem, grēciniekiem.

65 Kad Ābrahāms satikās ar Viņu, Viņš bija Melhisedeks. Šeit Viņš atklāj, ko visi atribūti darīs pašās beigās, katrs Ābrahāma dēls. Katrs Ticības dēls pavisam noteikti darīs to pašu. Bet es vēlos norādīt, kā mums ir jāatnāk.

66 Mēs redzam Viņu atklājamies arī Rutē un—un Boāsā kā Radinieku Izpircēju, kādā veidā par miesu bija jākļūst Viņam.

67 Lūk, mēs redzam, ka Viņa Gara atribūts, dēli, vēl nav iegājuši ķermenī, kam ir Vārda forma. . . bet. . . teofānija. *Šis* ķermenis ir pakļauts Vārdam un ķīlai. . . gaida to ķīlu, ķermeņa pārmaiņu.

68 Lūk, kāda ir atšķirība starp Viņu un tevi kā dēlu, saprotiet, Viņš iesākumā bija Vārds, ķermenis *en morphe*, Viņš tajā

atnāca un dzīvoja, tajā Melhisedeka Personā, pēc tam mēs vairs nedzirdam par Melhisedeku, jo Viņš kļuva par Jēzu Kristu, Melhisedeks bija priesteris, bet Viņš kļuva par Jēzu Kristu, lūk, jūs to apgājāt, jo tajā veidolā Viņš zināja visu, bet jūs to vēl neesat iepazinuši.

Tu atnāci tāpat kā Ādams, tāpat kā es, no atribūta tu kļuvi par miesu, lai tiktu kārdināts. Bet, kad šī dzīve šeit beigsies: "Ja šī laicīgā telts tiks nojaukta, mūs gaida cita." Lūk, uz kurieni mēs dodamies; tas ir Vārds. Tad mēs varēsim atskatīties atpakaļ un redzēt, ko mēs esam darījuši. Šobrīd mēs to nesaprotam. Mēs vēl neesam kļuvuši par Vārdu; mēs esam kļuvuši tikai par cilvēku miesā, nevis par Vārdu.

69 Bet, un skatieties, tas ir pilnīgi un galīgi skaidrs, tu nekad nebūsi Vārds, ja sākumā tu nebiji doma. Tas apstiprina Dieva iepriekšnolemtību. Saprotat? Tu nevari būt Vārds, ja vien tu neesi doma. Vispirms tev bija jābūt domās.

Bet, saprotiet, lai tiktu pakļauts kārdinājumam, tev vajadzēja apiet teofāniju. Tev bija jānonāk šeit miesā, lai tu tiktu kārdināts ar grēku. Un tad, ja tu izturēsi: "Ikviens, ko Tēvs Man ir devis, atnāks pie Manis, un Es uzcelšu viņu pēdējās dienās." Redziet, tev vajadzēja būt jau sākumā.

70 Un tad, redziet, Viņš nonāca lejā pa pareizo līniju, pārgāja no atribūta uz. . . Pirms pasaules radīšanas Viņa vārds bija ierakstīts Jēra Dzīvības Grāmatā. Pēc tam, no tā, Viņš kļuva par Vārdu, par teofāniju, kas varēja parādīties un pazust. Un pēc tam Viņš kļuva par miesu un atkal atgriezās, augšāmcēla to pašu ķermeni pagodinātā stāvoklī.

Savukārt jūs apgājāt teofāniju un kļuvāt par cilvēku miesā, lai tiktu kārdināti ar grēku. Un tad: "Ja šī laicīgā telts tiks nojaukta, mūs gaida cita." Mums vēl nav tādu ķermeņu.

71 Bet skatieties! Kad šis ķermenis saņem Dieva Garu, nemirstīgo Dzīvību tevī, tas ieved šo ķermeni pakļautībā Dievam. Aleluja! "Kas ir dzimis no Dieva, tas nedara grēku; viņš nevar grēkot." Romiešiem 8:1: "Tāpēc vairs nav nekāda nosodījuma tiem, kas ir Kristū Jēzū; tie nedzīvo pēc miesas, bet pēc Gara." Te nu tas ir. Saprotiet, tas ieved jūsu ķermeni pakļautībā.

Tev nav jāsaka: "Ak, ja vien es varētu beigt dzert! Ja vien es varētu. . . " Vienkārši ienāc Kristū, un tas viss pazudīs, saprotiet, saprotiet, jo tavs ķermenis ir pakļauts Garam. Tas vairs nav pakļauts pasaules lietām; tās ir mirušas. Tās ir mirušas; tavi grēki ir apglabāti kristībā, un tu esi jauns radījums Kristū. Un tavs ķermenis, nonākot pakļautībā Garam, cenšas dzīvot pareizi.

72 Kā tās sievietes, kas apgalvo, ka ir saņēmušas Svēto Garu, bet iziet tur ārā šortos un tamlīdzīgi, kā gan jūs tā varētu? Kā Dieva Gars jūsos varētu atļaut jums darīt kaut ko tādu? Tas

vienkārši nav iespējams. Protams, tas nav iespējams. Viņš nav neķītrs gars; Viņš ir svēts Gars.

73 Un tad, kad tu kļūsti pakļauts šim Garam, tas pakļauj visu tavu būtni šim Garam. Un tas Gars nav nekas cits kā tā Sēkla-Vārds, kas ir izpausts jeb atdzīvināts, aleluja, darīts dzīvs. Un, kad Bībele saka: "Nedari *tā*," tas ķermenis nekavējoties Tam paklausa. Nav nekādu jautājumu.

Un kas tas ir? Tā ir tā augšāmcelšanās ķīla. Šis ķermenis tiks augšāmcelts, jo tas jau ir sācies. Agrāk tas bija pakļauts grēkam, netīrībai un sairumam, bet tagad tam ir ķīla; tas ir vērsts uz Debešķīgo. Lūk, tā ir tā ķīla, ka tu aiziesi Aizraušanā. Tā ir tā ķīla.

74 Slims cilvēks guļ un mirst, un viņam ir atlikusi tikai un vienīgi nāve; tur vairs nav nekādu variantu. Esmu redzējis cilvēkus, kas bija kā ēna, jau vēža un tuberkulozes sagrauztus; bet nedaudz vēlāk šos pašus cilvēkus es redzēju pilnīgi normālus un spēcīgus. Ja nav tādas Dievišķās dziedināšanas, tad nav arī augšāmcelšanās, jo Dievišķā dziedināšana ir augšāmcelšanās ķīla. Āmen!

75 Jūs taču zināt, kas ir ķīlas nauda, vai ne? Tā ir pirmā iemaksa. "Viņš tika ievainots mūsu pārkāpumu dēļ; un ar Viņa brūcēm mēs esam dziedināti." Paskatieties, cik brīnišķīgi! Mēs mīlam Viņu.

76 Lūk, šis ķermenis ir pakļauts Garam. Mēs vēl neesam iegājuši Vārda formā, bet mēs vēl joprojām esam miesas formā, taču pakļauti Vārdam. Nāve miesā aizvedīs mūs uz turieni.

77 Iedomājieties mazu bērniņu, tas ir tieši tas pats. Jūs varat paņemt kādu sievieti, lai cik ļauna viņa nebūtu, kad viņa ir stāvoklī un gatavojas kļūt par māti. Pavērojiet, pirms bērna piedzimšanas, lai arī cik nežēlīga būtu šī sieviete, viņa kļūst ļoti maiga. Ar viņu notiek kaut kas. . . tas izskatās dievbijīgi, kad redzi, kad tā māte teju teju kļūs par tā mazuļa māti. Kāpēc tas tā ir? Tas mazais ķermenītis vēl nav dzīvs, saprotiet, tā ir tikai miesa un muskuļi. Tās kustības ir tikai muskuļu raustīšanās. Bet, kad tas iznāk no klēpja, Dievs iedveš tajā dzīvības elpu, un tad tas sāk kliegt. Redziet, tikpat—tikpat noteikti, kā veidojas dabiskais ķermenis, ir arī garīgais ķermenis, lai to saņemtu, tiklīdz tas nonāk šeit.

78 Tad, kad cilvēks piedzimst no augšienes, no Debesīm, viņš kļūst par garīgu mazuli Kristū.

Un tad, kad šis miesas ietērps ir nomests, ir dabisks ķermenis, teofānija, ķermenis, kas nav darināts ar rokām, kas nav dzimis no sievietes un kurā mēs pāriesim.

Tad tas ķermenis atgriezīsies un paņems pagodināto ķermeni.

Tieši tāpēc Jēzus, kad Viņš nomira, devās uz elli un sludināja dvēselēm, kas bija cietumā; atkal kļuva par to teofāniju. Ak, apbrīnojami! Paldies Dievam!

79 Otrā vēstule Korintiešiem 5:1: "Ja šis laicīgais ķermenis tiks nojaukts, šī laicīgā telts, mums ir cits." Redziet, mēs esam to apgājuši, lai atnāktu pa tiešo no Dieva, kā atribūts; lai kļūtu par miesu, lai tiktu kārdināti un pārbaudīti ar grēku, tāpat kā Ādams. Bet, kad Viņa Vārda pārbaude būs pabeigta, tad mēs tiksim paņemti augšā uz to ķermeni, kas bija sagatavots mums pirms pasaules radīšanas. Tur ir tas Vārds, kuru mēs esam izlaiduši, lai atnāktu uz šejieni pa apkārtceļu un tiktu kārdināti un pārbaudīti. Ja mēs būtu atnākuši caur to, tad nebūtu bijis nekādu kārdinājumu; mēs būtu zinājuši pilnīgi visu. Tieši tāpēc Jēzus zināja visu, jo Viņš bija Vārds, pirms Viņš kļuva miesa. Bet mēs kļūstam par Vārdu pēc tam.

80 Šeit mēs tiekam veidoti pēc Vārda tēla, lai būtu Vārda līdzdalībnieki, barojamies no Vārda, jo esam iepriekšnolemti no paša sākuma. Vai jūs redzat sevī to mazo Dzīvības dzirksti, kas bija jūsos jau no paša sākuma, kad jūs uzsākāt savu ceļojumu? Daudzi no jums to atceras. Tu pievienojies *tai* draudzei un pievienojies *šitai* draudzei, tu mēģināji *to* un *šito*; bet nekas tevi neapmierināja. Tā tas ir. Bet viendien tu vienkārši atpazini To. Pareizi.

81 Nesen es mācīju kaut kur, man šķiet, tas bija tur Kalifornijā vai Arizonā, par . . . Es domāju, ka es esmu te stāstījis to stāstu par cilvēku, kurš apsēdināja vistu un palika zem tās ērgļa olu. Un, kad tas ērglēns izšķīlās, viņš bija jocīgākais putns, kādu vien vistas bija redzējušas. Un viņš staigāja apkārt. Viņš bija—viņš bija tas neglītais viņu vidū, jo vienkārši nevarēja saprast, kā šī vista var klukstēt un kašāties uz tās mēslu kaudzes, un ēst. Viņš it nekādi nespēja to saprast. Viņa teica: "Dārgumiņ, nāc un mielojies!" Bet viņš—viņš bija ērglis; viņš vienkārši nespēja to ēst. Tā nebija viņa barība.

82 Un tā, viņa ķēra sienāžus un ko nu vēl, ziniet, un aicināja tos cālēnus. Un visi tie cāliši nāca, klukstēja un ēda. Bet tas ērglēns vienkārši nespēja to darīt. Viņam tas nešķita—nešķita pareizi.

Bet kādu dienu viņa māte sāka viņu meklēt.

83 Un viņš dzirdēja, kā klukst tā vista. Arī viņš centās klukstēt, kā nu vien varēja, bet viņš to nespēja. Viņš mēģināja čiepstēt kā cālēni, bet viņš to nespēja. Redziet, viņš bija ērglis. Viņš, viņš bija ērglis jau no paša sākuma. Viņš vienkārši tika izperēts zem vistas.

Tāpat ir ar dažiem draudzes locekļiem. Katrs . . . Aptuveni tā arī notiek; tāds ir apmēram viens no katra perējuma.

84 Bet kādu dienu tur pāri lidoja viņa mamma, un viņa iekliedzās. Viņš to atpazina. Tas skanēja kā nākas. Kāpēc? Viņš jau no paša sākuma bija ērglis.

Tāpat ir ar Evaņģēliju vai Vārdu, vai Jēzus Kristus Spēku. Kad cilvēks, kas ir iepriekšnolemts Mūžīgajai Dzīvībai, dzird šo patieso skaņu, Dieva kliedzienu, nekas nespēs viņu no Tā atturēt.

Tā draudze var teikt: "Brīnumu laiks ir beidzies," kluk, kluk, kluk. "Stāvi šeit un ēd *šo*, un stāvi šeit un ēd *šito*."

85 Viņš vairs nepievērš uzmanību šiem kūts pagalma labumiem. Viņš ir prom! "Visas lietas ir iespējamas!" Viņš atraujas no zemes.

Tieši tāda ir tik daudzu mūsdienu kristiešu problēma, viņi nespēj atraut savas kājas no zemes.

Tā māte sacīja: "Dēls, palecies! Tu esi ērglis. Nāc šurp augšā, pie manis."

Viņš sacīja: "Mammu, es vēl nekad dzīvē neesmu lēcis."

86 Viņa teica: "Nu un tad, lec! Tu esi ērglis, galu galā. Tu neesi vista." Un viņš izdarīja savu pirmo lēcienu un savicināja savus spārnus; pārāk labi tas neizdevās, bet viņš atrāvās no zemes.

Tieši tā rīkojamies arī mēs. Mēs pieņemam Dievu caur ticību, caur rakstīto Vārdu. Kaut kas tur ir; tā ir Mūžīgā Dzīvība. Tu esi tai iepriekšnolemts.

87 Viņa vectēvs un vecmāmiņa bija ērgļi. Viņš vienmēr ir bijis ērglis. Ērglis nesajaucas ne ar ko citu. Viņš it nemaz nav hibrīds, viņš ir ērglis.

88 Tad, kad tu esi atpazinis, ka tieši Dieva Vārds ir Ērgļu Barība, tad tu atstāj visu pārējo. Tad tu esi izveidots par dzīvā Dieva dzīvo attēlu. Tu sadzirdēji no savas teofānijas. "Ja šis laicīgais ķermenis tiks nojaukts, tad mūs gaida cits."

Jūs teiksiet: "Vai tā ir taisnība, brāli Branham?"

Labi, paņemsim dažus ērgļus un pāris minūtes tos apskatīsim. Bija vārds, cilvēks, vārdā Mozus. Ikviens zina, ka Bībelē pravietis tiek saukts par ērgli.

89 Bija pravietis, vārdā Mozus. Un kādu dienu Dievs viņu pasauca un neļāva viņam pāriet uz to zemi, un viņš—viņš nomira uz Klints. Eņģeļi viņu aiznesa un apglabāja.

Bija vēl viens cilvēks, ērglis, kuram pat nebija jāmirst. Viņš vienkārši šķērsoja Jordānu, un Dievs atsūtīja no augšas ratus; un viņš nometa šīs miesas drānas un uzcēlās augšā, un satvēra mūžīgo godalgu.

Pēc astoņiem simtiem gadu, pēc astoņiem simtiem gadu tie divi vīri stāvēja uz Pārveidošanas kalna. Mozus ķermenis jau simtiem gadu bija satrūdējis, bet šeit viņš bija tādā izskatā, ka pat Pēteris, Jēkabs un Jānis atpazina viņu. Āmen! "Ja šī laicīgā telts tiks nojaukta," ja tu esi Dieva atribūts, izpausts šeit uz zemes, "tad tevi gaida ķermenis, kad tu atstāsi šo zemi." Te nu viņi stāvēja uz Pārveidošanās kalna savās teofānijās. Jo viņi bija pravieši, pie kuriem nāca Vārds.

90 Aplūkosim vēl vienu pravieti, kas reiz dzīvoja, vārdā Samuēls. Viņš bija liels vīrs. Viņš bija mācījis Israēlu; sacījis, ka viņiem nevajadzētu iecelt ķēniņu. Viņš sacīja: "Vai es esmu kaut ko teicis jums Tā Kunga Vārdā, kas nebūtu piepildījies?"

Viņi sacīja: "Nē. Viss, ko tu sacīji Tā Kunga Vārdā, vienmēr ir piepildījies."

Viņš bija pravietis, un viņš nomira.

91 Pēc trim vai četriem gadiem tas ķēniņš nonāca nepatikšanās; tas notika, pirms vēl bija izlietas Jēzus Kristus Asinis. Viņš atradās paradīzē. Kāda burve no Endoras aicināja kādu atnākt un mierināt Saulu. Kad tā ragana ieraudzīja, ka viņš ceļas, viņa sacīja: "Es redzu dievu, kas nāk ārā no zemes."

92 Un pēc tam, kad šis cilvēks bija nomiris, apglabāts un sapuvis kapā, viņš tur stāvēja tajā alā pravieša drēbēs un joprojām bija pravietis. Āmen. Jo viņš sacīja: "Kāpēc tu mani esi izsaucis no mana miera, kļūdams par Dieva ienaidnieku?" Ievērojiet, kā viņš pravieto. "Rīt naktī ap šo laiku tu būsi pie manis." Viņš joprojām bija pravietis, lai gan bija pametis šo ķermeni.

Saprotiet, viņš šeit bija kļuvis par daļu no šī Vārda, un no šīs miesīgās dzīves viņš atkal iegāja ķermenī, kas bija sagatavots viņam pirms pasaules radīšanas. Viņš iegāja teofānijā, kas bija Vārds. Vai jūs saprotat? Tieši tur nonāk visi ticīgie, kad mēs aizejam no šejienes.

93 Tad, tajā apveidā, tad tas plīvurs ir noņemts. Saprotiet, kad tu tajā ieej, arī tu esi Vārds. Kā mazs bērniņš; kā es nesen teicu . . .

94 Lūk, ievērojiet. Slava Dievam par tiem Zīmogiem, kas atveras, tāda ir mana lūgšana, zināt tās lietas!

95 Tagad kļūst redzama patiesā atklāsme par Melhisedeku. Kas? Viņš bija Dievs, Vārds, pirms Viņš kļuva miesa; Dievs, Vārds. Jo Viņam bija tādam jābūt; neviens cits nevarēja būt nemirstīgs kā Viņš. Redziet, man bija tēvs un māte; tāpat arī jums. Jēzum bija tēvs un māte. "Bet šim Cilvēkam nebija ne tēva, ne mātes." Jēzum bija laiks, kad Viņš sākās; bet šim Cilvēkam nebija. Jēzus atdeva Savu dzīvību; bet šis Cilvēks to nevarēja, jo Viņš bija Dzīvība. Un tas visu laiku ir viens un tas pats Cilvēks. Es ceru, ka Dievs jums to atklāj. Tā visu laiku ir viena un tā pati Persona.

96 Paskatieties uz Viņa titulu: "Taisnības Ķēniņš". Lūk, vēstule Ebrejiem 7:2: "Taisnības Ķēniņš un miera Ķēniņš." Viņš ir divi ķēniņi. Tagad paskatieties, Ebrejiem 7:2: "Taisnības Ķēniņš, arī miera Ķēniņš." Viņš tur ir divi ķēniņi. Tā kā Viņš nāca miesā un uzņēma Savu ķermeni augšā, Atklāsmes grāmatā 21:16 Viņš tiek saukts par "ķēniņu Ķēniņu". Viņš ir tie visi trīs kopā. Redziet, Ķēniņš Dievs, Ķēniņš Teofānija, Ķēniņš Jēzus. "Viņš ir ķēniņu Ķēniņš."

Tas viss ir kopā, tāpat kā dvēsele, ķermenis un gars veido vienu veselumu.

97 Viņš ir arī Tēvs, kas bija pirmais; Dēls; un Svētais Gars, Gars.

"Taisnības Ķēniņš," Gara atribūts; teofānija, "miera Ķēniņš," teofānija; un miesā Viņš bija "ķēniņu Ķēniņš," tā pati Persona.

98 Kad teofānija, Mozus Viņu redzēja, 2. Mozus 33:2, Viņš bija teofānija. Mozus gribēja redzēt Dievu. Viņš bija dzirdējis Viņa balsi, bija dzirdējis, kā Viņš runā ar viņu, bija redzējis Viņu tur krūmā kā lielu Uguns Stabu. Un viņš sacīja: "Kas Tu esi? Es gribu zināt, Kas Tu esi." Mozus sacīja. "Es nolikšu . . ." "Ja Tu atļautu man Tevi redzēt, es gribētu redzēt Tavu seju."

99 Viņš teica: "Neviens cilvēks nevar redzēt Manu seju." Viņš teica: "Es uzlikšu Savu roku uz tavām acīm un paiešu tev garām. Un tu varēsi skatīt Manu mugurpusi, bet ne Manu seju." Saprotat? Un, kad Viņš to izdarīja, tā bija Cilvēka mugura; tā bija teofānija. Tātad Vārds, kas nāca pie Mozus, "ES ESMU," tas bija Vārds. Vārds "ES ESMU" nāca pie Mozus Uguns Staba veidā degošā krūmā.

100 Kā Vārds no teoloģijas, tas ir, no teofānijas, atvainojiet, Viņš atnāca pie Ābrahāma zem tā ozola kā Cilvēks. Lūk, paskatieties. Pie Ābrahāma atnāca kāds Cilvēks, viņi bija trīs, un apsēdās zem ozola, viņi trīs. Un ievērojiet, pēc Viņa sarunas ar Ābrahāmu . . .

101 Kāpēc Viņš atnāca? Tieši Ābrahāms bija tas, kurš saņēma apsolījumu un vēstījumu par gaidāmo dēlu, un viņš bija arī Dieva Vārda pravietis, kurš uzticējās Dieva Vārdam, nosaucot visu, kas tam bija pretrunā, par neesošu. Vai jūs redzat, cik pilnīgs ir Dieva Vārds? Vārds nāca pie pravieša. Saprotiet, tur bija Dievs teofānijā. Un Bībelē ir teikts: "Vārds nāk pie pravieša." Un tur bija Vārds teofānijā.

Tagad jūs teiksiet: "Vai tas bija Dievs?"

102 Tā teica Ābrahāms. Viņš teica, ka Viņa Vārds ir . . . viņš nosauca Viņu par Elohimu. Lūk, 1. Mozus 1. nodaļā jūs atrodat, ka "iesākumā *Elohims* radīja debesis un zemi". 1. Mozus 18. nodaļā mēs redzam, ka—ka Ābrahāms nosauca šo Personu, kas tur sēdēja un runāja ar viņu, un varēja atklāt viņam viņa sirds noslēpumus, pastāstīt, ko Viņam aiz muguras domāja Sāra, Ābrahāms teica: "Tas ir Elohims." Viņš bija teofānijas formā. Vai jūs saprotat? Ievērojiet, pēc . . .

103 Un tā, mēs redzam, ka toreiz Viņš bija teofānijas apveidā. Viņš nosauca Viņu: "Kungs Dievs, Elohims." Lūk, 1. Mozus 18. nodaļā mēs ieraugām, ka tā tas ir.

104 Un tā, paskatieties uz Ābrahāmu . . . Tur viņi visi trīs bija kopā, bet, kad Ābrahāms tos trīs satika, viņš sacīja: "Mans Kungs."

Bet, kad Lats tur Sodomā; divi no viņiem devās uz turieni, un Lats, redzēdams tos divus nākam, sacīja: "Mani kungi." Redziet, kāpēc tā? Pirmkārt, Lats nebija pravietis, pareizi, un tāpat viņš nebija tā laika vēstnesis, tāpēc viņam nebija atklāsmes par Viņu. Pilnīgi pareizi. Lats nosauca viņus par "kungiem". Pat ja būtu ducis ar viņiem, viņš joprojām būtu teicis "kungi".

Taču, lai cik arī daudzus redzēja Ābrahāms, Tas joprojām bija viens Kungs. Tas ir Dievs. Tas bija Melhisedeks.

105 Ievērojiet, pēc tam, kad cīņa bija beigusies, Melhisedeks pasniedza savam uzvarējušajam bērnam vakarēdienu; aizdomājieties par to, daļu no Sevis! Lūk, mēs gribam ieraudzīt. Šajā apskatītajā līdzībā redzēt vakarēdienu. Pēc tās kaujas Viņš iedeva no Sevis, jo vakarēdiens ir daļa no Kristus. Un, kad cīņa ir beigusies, kad tu esi pilnīgi izsmelts, tieši tad tu ēd no Kristus, kļūsti par daļu no šīs Būtnes. Vai jūs saprotat?

106 Jēkabs cīnījās visu nakti un nelaida Viņu vaļā, līdz Viņš svētīja viņu. Tā tas ir. Cīnījās par Dzīvību! Un, kad cīņa ir beigusies, tad Dievs dod tev no Sevis. Tas ir Viņa patiesais vakarēdiens. Maizes gabaliņš un dievmaize tikai simbolizē To. Tev nevajadzētu to ēst, kamēr tu neesi to izcīnījis un kļuvis par daļu no Dieva.

107 Atcerieties, ka vakarēdiens tajā laikā vēl nebija iedibināts, līdz pat laikam pirms Jēzus Kristus nāves, simtiem un simtiem, un simtiem gadu vēlāk.

108 Bet Melhisedeks, kad Viņa bērns Ābrahāms bija izcīnījis uzvaru, Melhisedeks satika viņu un iedeva viņam vīnu un maizi; parādot, ka tad, kad šī zemes cīņa būs beigusies, mēs satiksim Viņu debesīs un atkal ēdīsim vakarēdienu. Tas būs tas Kāzu Mielasts. "Es vairs nedzeršu no vīnogulāja un neēdīšu augļus, līdz Es atkal tos ēdīšu un dzeršu kopā ar jums Mana Tēva Valstībā." Vai pareizi?

109 Ievērojiet arī to, ka Melhisedeks devās satikt Ābrahāmu, pirms viņš atgriezās mājās. Kāda skaista līdzība mums ir šeit! Melhisedeks satiek Ābrahāmu, pirms viņš atgriežas mājās pēc kaujas.

Mēs satiksim Jēzu gaisā, pirms mēs nokļūsim Mājās. Tā tas ir. Otrā vēstule Tesaloniķiešiem saka mums, ka "mēs satiksim Viņu gaisā". Brīnišķīga līdzība tam, kā Rebeka satikās ar Īzāku uz lauka dienas vēsumā. "Mēs satiksim Viņu gaisā." Tā mums saka 2. vēstule Tesaloniķiešiem. "Jo mēs, dzīvie, kas vēl pāri palikuši, ne ar ko neaizkavēsim jeb nepatraucēsim tiem, kas aizmiguši; jo atskanēs Dieva bazūne; mirušie Kristū celsies augšā pirmie; mēs, dzīvie, kas vēl pāri palikuši, tiksim aizrauti kopā ar viņiem, lai satiktu To Kungu gaisā." Nevainojami, visas šīs līdzības.

110 Tāpēc teofānija, ja tu esi miris un iegājis tajā teofānijā (kas notiks?), tā teofānija nāks uz zemi, lai paņemtu izpirkto ķermeni. Bet, ja tu būsi šeit, gaisā, tu paņemsi ķermeni, lai satiktu to

teofāniju, te nu tas ir, "un tiksim aizrauti un dosimies satikt To Kungu gaisā".

111 Kas gan ir šis Melhisedeks, ja ne Dievs!

112 Lūk, šeit mēs skaidri redzam to pilnīgo mūsu dzīves noslēpumu šajā ceļojumā un nāvē, un kur mēs nonāksim pēc nāves. Šeit ir skaidri redzama arī iepriekšnolemtība. Un tā, uzmanīgi ieklausieties šajā mācībā.

113 Šīs Mūžīgā mērķa stadijas, kuras Viņš bija turējis noslēpumā, tagad ir atklātas. Ievērojiet, joprojām pastāv trīs pilnības stadijas. Tieši tāpat, kā Viņš izpērk zemi, tādā pat veidā Viņš izpērk Savu Draudzi, Viņš izpērk cilvēkus caur trīs stadijām. Tagad paskatieties. Pirmā ir taisnošana, kā sludināja Luters; otrā ir svēttapšana, kā sludināja Veslijs; trešā ir kristība ar Svēto Garu. Tā tas ir. Pēc tam nāk Aizraušana!

114 Tātad, zeme, kā Viņš izpirka zemi? Pirmkārt, ko Viņš izdarīja, kad tā grēkoja: Viņš nomazgāja to ūdens kristībā. Tā tas ir. Pēc tam Viņš izlēja uz tās Savas Asinis no krusta un padarīja to svētu, un nosauca to par Savu Īpašumu. Ko Viņš dara pēc tam? Tāpat kā Viņš izrāva no tevis visu pasaulīgumu un atjaunoja visu pilnībā caur ugunīgo Svētā Gara kristību, tāpat Viņš atjaunos šo pasauli. Un tā tiks apdedzināta ar uguni un attīrīta no visiem mikrobiem miljoniem kilometru augstumā, pilnīgi viss tiks attīrīts. Un tad būs Jaunas Debesis un Jauna Zeme, tāpat kā tu esi jauns radījums Jēzū Kristū, kad Svētais Gars pārņem tevi. Redziet, te nu tas ir, vēl skaidrāk vairs nav iespējams. Viss ir trijniekos.

115 Fiziskā piedzimšana ir trijniekā. Kas ar sievieti, kas dzemdē, notiek vispirms? Kas iznāk ārā pirmais? Ūdens. Kas iznāk ārā nākamais? Asinis. Kāds ir nākamais process? Dzīvība. Ūdens, asinis, gars.

Kā tas notiek ar augu? Tas sapūst. Kas ir pats pirmais? Stiebrs. Kas ir nākamais? Vārpiņa. Kas ir nākamais? Sēnalas apvalks. Tad no tās izaug grauds, saprotiet. Tikai trīs stadijas, līdz tas nonāk līdz graudam. Tieši tā.

116 Dievs apstiprina to. Tas vienmēr ir bijis pareizi. Dievs apstiprina, ka tā ir patiesība. Ir skaidri redzams, ka izpirkšanā tiks ņemti vērā tikai iepriekšnolemtie. Vai jūs to sapratāt? Atļaujiet man to atkārtot. Tikai tie, kas ir iepriekšnolemti, tiks ņemti vērā izpirkšanā. Cilvēki var rīkoties līdzīgi un domāt, ka viņi tādi ir, taču īstenā izpirkšana ir tie, kas ir iepriekšnolemti. Jo jau pats vārds *izpirkt* nozīmē "atvest atpakaļ". Vai pareizi? *Izpirkt* ir kaut kas . . . *Izpirkt* kaut ko nozīmē "atvest to atpakaļ uz tā sākotnējo vietu". Aleluja! Tātad atpakaļ tiks atvesti tikai tie, kas ir iepriekšnolemti, jo pārējie nav nākuši no turienes. Saprotiet, "atvest atpakaļ"!

117 Būdami Mūžīgi kopā ar Viņu sākumā . . . Mūžīgā Dzīvība, kas tev bija, Viņa doma par to, kas tu esi, tikai Viņš gribēja, lai

tu . . . Teiksim, Viņš gribēja, lai es šovakar stāvu aiz kanceles. Viņš gribēja, lai tu šovakar sēdi tajā krēslā. Tātad mēs kalpojam Viņa Mūžīgajam nodomam. Un tas, kurš atstāja mājas, atnāca uz zemi tikai tādēļ, lai kalpotu Viņa mērķim. Vai pareizi? Labi. Tad, kad tas beigsies, tas atgriezīsies pagodinātajā stāvoklī; tas būs sasniedzis briedumu un atkal atvests atpakaļ.

118 Nav brīnums, ka Pāvils varēja sacīt, kad tika celts ešafots viņa galvas nociršanai; viņš sacīja: "Ak, nāve, kur ir tavs dzelonis? Ak, kaps, kur ir tava uzvara? Bet pateicība Dievam, Kas dod mums uzvaru!" Viņš teica: "Nāve, saki man, kā gan tu vari likt man brēkt! Kaps, saki man, kā gan tu vari mani noturēt! Jo es esmu Mūžīgās Dzīvības īpašnieks." Āmen! Viņš to atpazina. Ne nāve, ne elle, ne kaps, nekas nevarēja viņu noturēt. Un nekas nevar kaitēt mums, kam ir Mūžīgā Dzīvība! Viņš saprata, ka ir svētīts ar Mūžīgo Dzīvību.

119 Gluži kā rasas piliens. Cik es saprotu, tas ir . . . es ne pārāk labi saprotu ķīmiju. Bet tā droši vien ir mitruma vai atmosfēras atdzišana. Un, kad naktī kļūst auksti un tumšs, tas nokrīt no debesīm kā piliens uz zemes. Tas nokrīt no kaut kurienes. Bet nākamajā rītā, pirms vēl uzlec saule, tas mazulītis tur guļ un drebinās. Bet lai tikai uzlec saule, un redzēsiet, kā tas sāks mirdzēt. Tas ir laimīgs. Kāpēc? Saule viņu aicinās atpakaļ uz turieni, no kurienes tas atnāca.

Un tieši tā tas ir ar Kristiešiem. Aleluja! Mēs zinām, ka tad, kad mēs ieejam Dieva Klātbūtnē, kaut kas mūsos saka, ka mēs esam no kaut kurienes, un mēs atgriežamies atpakaļ caur to Spēku, kas mūs velk.

120 Tas rasas pilieniņš, tas laistās, mirdz un gavilē, jo tas zina, ka ir nācis no turienes augšā un ka saule to atkal uzvilks tur atpakaļ augšā.

Un cilvēks, kas ir Dieva atribūts, dzimis no Dieva, zina, aleluja, kad viņš ir nonācis saskarsmē ar Dieva Dēlu, ka kādu dienu viņš no šejienes tiks uzvilkts augšā. "Jo, kad Es būšu paaugstināts no zemes, Es visus pievilkšu pie Sevis". Āmen!

121 Un tā, tagad paskatieties, mēs redzam Melhisedeku un to, kāpēc Marija nebija Viņa māte. Tieši tāpēc Viņš sauca viņu par "sievieti", nevis par *māti*. "Viņam nebija tēva," jo Viņš bija Tēvs, mūžīgais Tēvs, trīs tajā Vienā. "Viņam nebija mātes," protams, nebija. Viņam nebija tēva, jo Viņš bija tas Tēvs. Kā reiz pateica tas dzejnieks, izsakot Jēzum lielu komplimentu, viņš sacīja:

ES ESMU, kas runāja uz Mozu no degošā Uguns krūma,
ES ESMU Ābrahāma Dievs un Spožā Rīta Zvaigzne.
ES ESMU Alfa, Omega, sākums jau no gala.
ES ESMU visa radība, un Jēzus ir tas Vārds.
(Tā tas ir.)

Ak, kas, jūsuprāt, es esmu, un no kurienes viņi
saka, ka esmu nācis es,
Vai jūs zināt Manu Tēvu un vai varat nosaukt
Viņa Vārdu? (Aleluja!)

122 Lūk, kāds ir Tēva Vārds! Jā: "Es esmu nācis Sava Tēva Vārdā, bet jūs Mani nepieņemat." Saprotat? Protams, Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

123 Un šis Melhisedeks kļuva miesa. Viņš atklāja Sevi kā cilvēka Dēls, kad Viņš atnāca kā Pravietis. Viņš nāk trijos Dēla vārdos: cilvēka Dēls, Dieva Dēls, Dāvida Dēls.

124 Kad Viņš bija šeit uz zemes, Viņš bija Cilvēks, lai piepildītu Rakstus. Mozus sacīja: "Tas Kungs, tavs Dievs, cels Pravieti, tādu kā es." Tāpēc Viņam bija jānāk kā Pravietim. Viņš nekad neteica: "Es esmu Dieva Dēls." Viņš teica: "Es esmu cilvēka Dēls. Vai jūs ticat cilvēka Dēlam?" Jo tieši par to Viņam vajadzēja dot liecību, jo tieši tas Viņš bija.

Tagad Viņš ir atnācis citā dēla Vārdā: Dieva Dēls, neredzamais, Gars.

Un, kad Viņš atnāks atkal, Viņš būs Dāvida Dēls, lai sēstos Viņa tronī.

125 Lūk, kad Viņš bija šeit un kļuva par miesu, Viņš tika saukts par "cilvēka Dēlu". Un tā, kādā veidā Viņš atklāja Sevi pasaulei kā cilvēka Dēlu, Pravieti?

126 Reiz es stāstīju stāstu par Pēteri un viņa brāli Andreju. Viņi bija zvejnieki, un viņu tēvs Jona bija liels ticīgais jau gados. Stāsta, ka kādu dienu viņš apsēdās uz laivas malas. Viņš sacīja: "Dēli, jūs zināt, kā mēs lūdzāmies, kad mums vajadzēja zivis." Viņi bija zvejnieki tirgotāji. Viņš sacīja: "Mēs esam uzticējuši savu iztiku Dievam, Jehovam. Un es jau kļūstu vecs; es vairs ilgi ar jums kopā nebūšu, zēni. Un, tāpat kā visi patiesie ticīgie, es vienmēr esmu gaidījis laiku, kad nāks tas Mesija. Mums ir bijuši visvisādi neīstie, bet kādu dienu atnāks tas Īstais." Un viņš teica: "Kad šis Mesija atnāks, es negribu, lai jūs, dēli, tiktu pievilti. Šis Mesija nebūs tikai teologs. Viņš būs Pravietis, jo mūsu pravietis Mozus, kuram mēs sekojam, viņš sacīja."

Lūk, jebkurš ebrejs ticēs savam pravietim. Viņi ir iemācīti to darīt. Un, ja pravietis kaut ko pasaka, tad tā ir patiesība. Bet Dievs teica: "Ja jūsu vidū būs kāds garīgs vai pravietis, tad Es, Tas Kungs, atklāšu viņam Sevi. Un, ja tas, ko viņš saka, piepildīsies, tad klausiet viņu un bīstieties viņu; bet, ja nē, tad nebīstieties viņu vispār." Saprotat? Tāpēc šādi tas pravietis tika apliecināts.

127 "Tātad Mozus bija patiešām apstiprināts pravietis, un viņš sacīja: 'Tas Kungs, tavs Dievs, cels tavā vidū no taviem brāļiem tādu Pravieti kā mani. Un visi, kas viņam nepaklausīs, tiks

iznīdēti no tautas.'" Viņš sacīja: "Tātad, bērni, atcerieties, ka mēs kā jūdi ticam praviešiem, kurus ir apstiprinājis Dievs."

Tagad klausieties uzmanīgi. Nepalaidiet to garām. Un viņš sacīja: "Kad atnāks Mesija, jūs Viņu pazīsit, jo Viņš būs Mesija-Pravietis. Lūk, saka, ka ir pagājuši četri simti gadu. Jau kopš Maleahijas mums vairs nav bijis neviena prieša, bet Viņš būs."

128 Kādu dienu, dažus gadus pēc viņa nāves, viņa dēls Andrejs pastaigājās gar krastu. Un viņš izdzirdēja, kā kāds mežonīgs vīrs no tuksneša saka: "Tas Mesija šobrīd stāv jūsu vidū!" Tas lielais ērglis, kas bija izaudzis tur tuksnesī un bija atlidojis uz turieni, sacīja: "Mesija tieši tagad ir jūsu vidū. Mēs Viņu vēl nepazīstam, bet Viņš stāv jūsu vidū. Es Viņu zināšu, jo es redzēšu zīmi nonākam no Debesīm."

Kādu dienu viņš sacīja: "Redziet, tur ir Dieva Jērs, kas paņem prom pasaules grēku!"

Viņš devās . . . tas vīrs devās sameklēt savu brāli. Viņš teica: "Sīmani, es gribu, lai tu aizej uz turieni; mēs jau esam atraduši Mesiju."

"Ak, beidz, Andrej! Esi saprātīgs!"

"Ak, es zinu. Bet tas Cilvēks ir citādāks."

"Kur Viņš ir? No kurienes Viņš nāk?"

"Jēzus no Nācaretes."

"No tās ļaunās pilsēteles? Nu, Viņš taču nevarētu nākt no tādas ļaunas, netīras vietas."

"Vienkārši atnāc un paskaties."

129 Galu galā viendien viņš pārliecināja viņu ierasties. Un tā, kad viņš ieradās Mesijas priekšā, tur stāvēja Jēzus, runādams uz cilvēkiem. Kad viņš nostājās Viņa priekšā, Viņš sacīja: "Tavs vārds ir Sīmanis, un tu esi Jonas dēls." Ar to pietika. Viņš saņēma Valstības atslēgas. Kāpēc? Viņš zināja, ka šis Cilvēks viņu nepazina. Un kā gan Viņš varēja pazīt viņu un to dievbijīgo veco tēvu, kurš bija mācījis viņam ticēt Mesijam?

130 Tur stāvēja kāds vīrs, vārdā Filips. Ak, viņš bija tik ļoti saviļņots! Viņš pazina vēl vienu vīru, ar kuru kopā viņš bija studējis Bībeli. Viņš apgāja apkārt tam pakalnam un atrada viņu viņa olīvu birzī. Viņš bija nometies ceļos, lūdzās. Viņiem kopā bija bijušas daudzas Bībeles nodarbības. Un tā, viņš tur ieradās un sacīja, kad tas bija beidzis lūgties, viņš sacīja: "Nāc, paskaties, Ko mēs esam atraduši; Jēzu no Nācaretes, Jāzepa dēlu. Viņš ir Mesija, kuru mēs gaidām."

Lūk, es dzirdu, kā Nātānaēls saka: "Filip, tu taču neesi nojūdzies, vai ne?"

131 "Ak, nē. Nē. Ļauj man izstāstīt tev. Tu zini, ka mēs kopā studējam Bībeli un ko pravietis teica par to, kas būs Mesija?"

"Viņš būs Pravietis."

"Vai atceries to zvejnieku, no kura jūs pirkāt zivis un kurš ir tik neizglītots, ka pat neprot parakstīties, vārdā Sīmanis?"

"Jā. Hm-hm."

132 "Viņš tur atnāca. Un vai zini ko? Tas Jēzus no Nācaretes pateica viņam, ka viņa vārds ir Sīmanis, nomainīja viņa vārdu uz Pēteris, kas nozīmē 'akmentiņš', un pateica viņam, kas ir viņa tētis."

"Nu," viņš sacīja—viņš sacīja, "es nezinu. Vai tad no Nācaretes var nākt kaut kas labs?"

133 Tas sacīja: "Zini, nerunāsim par to; vienkārši atnāc un paskaties." Tā ir laba doma: "Atnākt un paskatīties."

Tur nu nāk Filips, vezdams sev līdzi Nātānaēlu. Un, kad viņš tur pienāca, Jēzus droši vien stāvēja un runāja, varbūt lūdzās par slimajiem lūgšanu rindā. Un, kad viņš pienāca pie tās vietas, kur atradās Jēzus, Jēzus paskatījās uz viņu un sacīja: "Lūk, israēlietis, kurā nav viltības."

134 Te jūs teiksiet: "Tas bija redzams pēc viņa apģērba." Ak, nē. Austrumos visi ģērbjas vienādi. Viņš varēja būt sīrietis vai kas cits; ar bārdu, garās drānās.

135 Viņš teica: "Lūk, israēlietis, kurā nav viltības," citiem vārdiem sakot, "godīgs, patiess cilvēks."

Nu, tas Nātānaēlam, tā teikt, nolaida gaisu. Un viņš sacīja: "Rabi," kas nozīmē, "skolotāj." "Rabi, kā Tu mani pazīsti? Kā Tu zini, ka es esmu ebrejs? Kā Tu zini, ka es esmu godīgs, bez viltus?"

136 Viņš teica: "Pirms Filips pasauca tevi, kad tu biji zem tā koka, Es tevi redzēju." Ak! Divdesmit piecu kilometru attālumā, otrā tā apvidus galā, iepriekšējā dienā.

Ko viņš sacīja? "Rabi, Tu esi Dieva Dēls. Tu esi Israēla Ķēniņš!"

137 Bet tur stāvošie priesteri, pašiecelti, ceremoniāli, sacīja: "Tas Cilvēks ir Belcebuls, zīlnieks."

Jēzus sacīja: "Es to jums piedošu."

138 Atcerieties, ka viņi neteica to skaļi, bet viņi to teica savās sirdīs. "Un Viņš nomanīja viņu domas." Tā tas ir. Tieši tā ir teikts Bībelē. Sauciet to par *telepātiju*, ja vēlaties, bet Viņš—Viņš uztvēra viņu domas.

139 Un Viņš sacīja: "Es jums to piedodu. Bet kādu dienu nāks Svētais Gars un darīs to pašu," pēc Viņa aiziešanas; "ja jūs teiksiet kaut vienu vārdu pret To, tas netiks piedots nekad ne šajā, ne nākamajā pasaulē." Vai pareizi? Lūk, tie bija ebreji.

Tad kādu dienu Viņam bija jādodas uz Samariju.

140 Bet, pirms mēs to izskatīsim, mēs redzam sievieti, tas ir, vīrieti—vīrieti, kas, Viņam ejot cauri vārtiem, ko sauc par

Krāšņajiem, tika dziedināts. Un Jēzus zināja viņa stāvokli un sacīja viņam: "Ņem savu gultu un ej mājās." Un viņš to izdarīja un kļuva vesels.

Vēl mēs redzam, ka ebreji, daži no viņiem Viņu pieņēma. Daži tam ticēja; daži nē. Kāpēc viņi neticēja? Viņi nebija iepriekšnolemti Dzīvībai. Viņi nebija daļa no tā atribūta.

141 Lūk, atcerieties, ka viņi bija priesteri un ievērojami cilvēki. Bet Jēzus . . . Aizdomājieties par tiem teologiem un priesteriem, par vīriem, kuru dzīvē jūs nevarētu atrast nevienu trūkumu. Jēzus teica: "Jūs esat no sava tēva velna, un jūs darāt viņa darbus." Teica: "Ja jūs būtu no Dieva, jūs Man ticētu. Ja jūs nevarat Man ticēt, tad ticiet—ticiet darbiem, ko Es daru; tie apliecina, Kas Es esmu."

142 Lūk, Bībele saka, ka "Jēzus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi". Jēzus teica: "Tos darbus, ko Es daru, darīs arī tas, kas Man tic." Vai pareizi? Ievērojiet, tas jau bija tas īstais Melhisedeks.

143 Un tā, vēlreiz, ievērojiet, ka bija tikai trīs cilvēku rases.

Jūs esat dzirdējuši mani sakām, ka es atbalstu segregāciju. Tā tas ir. Visi kristieši iestājas par segregāciju; ne par segregāciju pēc ādas krāsas, bet par segregāciju pēc gara. Cilvēka ādas krāsai nav nekāda sakara ar pašu cilvēku. Viņš ir Dieva bērns caur Dzimšanu. Bet kristietis, Dievs teica: "Atdaliet Man . . . ", "Izejiet ārā no viņu vidus . . . " un tā tālāk. Viņš ir par segregāciju no nešķīstības, starp labo un ļauno.

144 Bet ievērojiet, viņiem toreiz bija segregācija, rasu segregācija, un tie bija samarieši.

Un, ja mēs ticam Bībelei; uz zemes ir tikai trīs cilvēku rases; tās ir Hama, Šema un Jafeta tautas. Tie bija trīs Noasa dēli. Mēs visi esam viņu pēcteči. Tā tas ir. Šādā veidā mēs visi esam no Ādama, kas padara mūs visus par brāļiem. Bībelē ir teikts: "No vienām asinīm Dievs radīja visas tautas." Mēs visi esam brāļi caur asinīm. Melnādains cilvēks var iedot asinis pārliešanai baltajam cilvēkam un otrādi. Baltais cilvēks var iedot asinis pārliešanai japānim, dzeltenam cilvēkam vai indiānim, sarkanādainajam, vai jebkuram citam, vai Jafeta pēctecim vai jebkuram citam, viņš varētu iedot viņam asinis pārliešanai, jo mums visiem ir vienas asinis. Mūsu ādas krāsai vai tam, kur mēs dzīvojam, nav ar to nekāda sakara.

Tomēr, izejot no šīs pasaules, lūk, kad mēs piedzīvojam segregāciju, tāpat kā Viņš izveda Israēlu no Ēģiptes. Lūk, kad mēs tiekam nošķirti no šīs pasaules lietām.

145 Lūk, tās bija Hama, Šema un Jafeta tautas. Un, ja mums būtu laiks izsekot tiem radurakstiem, mēs varētu noskaidrot mūsu anglosakšu rases izcelsmi. Tātad, tie bija ebreji . . . Samarieši, kas bija pa pusei ebreji un pa pusei pagāni, kas bija saprecējušies ar

pagāniem Bileāma un Moāba darbības laikā. Tie bija samarieši. Un bija arī ebreji un pagāni.

Lūk, mums, anglosakšiem, ar to nebija nekāda sakara. Mēs neticējām ne Mesijam, ne kam citam. Mēs tādu nemaz negaidījām. Mēs tikām ievesti vēlāk.

Jēzus nāca pie Savējiem, bet Savējie Viņu nepieņēma. Un Viņš sacīja saviem mācekļiem: "Neejiet uz pagānu ceļu, bet ejiet pie pazudušajām Israēla avīm." Un Viņš gāja tikai pie Israēla pazudušajām avīm. Un skatieties, Viņš izpauda Sevi ebrejiem kā cilvēka Dēls. Viņi To noraidīja.

Lūk, samarieši, kas bija pa pusei ebreji un pagāni, arī viņi ticēja un gaidīja Mesiju.

Mēs negaidījām. Mēs bijām barbari ar vālēm uz muguras, elku pielūdzēji; pagāni.

146 Bet kādu dienu, Jāņa 4. nodaļa, ceļā uz Jēriku Viņam bija jāiet garām Samarijai. Bet bija, devās apkārt Samarijai. Un, iedams pa turieni, Viņš apsēdās pie akas, kas atradās pie kādas pilsētas, vārdā Zihara. Un tā aka, ja jūs kādreiz esat tur bijuši, tā ir tādā kā puslokā, apmēram šādi. Un tur ir publisks ūdens avots, uz kurieni viņi visi nāk. Un no rītiem nāk sievietes, piepilda savas krūkas ar ūdeni, vienu uzliek sev uz galvas, bet pārējās divas uz gurniem, un iet ar tām tik taisni, ka ne piliens neizlīs; sarunājoties viena ar otru. Tā ka viņi, cilvēki, gāja uz turieni.

147 Un tā, tas bija ap vienpadsmitiem dienā. Un Viņš aizsūtīja Savus mācekļus uz pilsētu, lai viņi nopirktu kaut ko ēdamu. Un, kamēr viņi bija aizgājuši . . .

148 Tur bija kāda sieviete ar sliktu slavu, šodien mēs viņu sauktu par sievieti no bordeļa jeb prostitūtu. Viņai bija pārāk daudz vīriešu. Un tā, kamēr Jēzus tur sēdēja, šī sieviete atnāca ap pulksten vienpadsmitiem. Saprotiet, viņa nevarēja nākt kopā ar jaunavām, kad tās no rīta nāca pēc ūdens mazgāšanai; viņai bija jāgaida, kamēr viņas visas . . . Viņas nejaucās kopā, kā to dara tagad. Viņa bija iezīmēta. Tāpēc pēc ūdens viņa atnāca vēlāk, un viņa vienkārši paņēma to veco virvi, piesēja krūku un sāka laist to lejā.

Viņa izdzirdēja, ka kāds saka: "Sieviete, atnes Man dzert." Un tā, atcerieties, tas ir Melhisedeks. Tas ir Jēzus vakar, cilvēka Dēls.

149 Un viņa paskatījās apkārt un ieraudzīja ebreju. Tāpēc viņa sacīja: "Cienītais, nav piedienīgi ebrejam prasīt kaut ko samarietim. Es esmu sieviete no Samarijas, tāpēc Tu esi runājis nepiedienīgi. Tev nevajadzētu kaut ko tādu man prasīt. Mums vienam ar otru nav nekā kopēja."

150 Viņš sacīja: "Bet, ja tu zinātu, Kas ar tevi runā, tu prasītu Man dzert."

Viņa sacīja: "Kā tad Tu to pasmelsi? Tā aka ir dziļa, un Tev nav nekā, ar ko pasmelt."

151 Viņš sacīja: "Tas ūdens, ko Es dodu, ir Dzīvības Ūdens, kas kā avots verd uz Mūžīgo Dzīvību."

Viņš runāja ar viņu, līdz Viņš noskaidroja, kādā stāvoklī viņa atrodas. Un tad . . . Paskaties, ko Viņš saka viņai tagad: "Ej, pasauc savu vīru un nāc šurp."

Un viņa sacīja: "Man nav vīra."

152 Viņš sacīja: "Tu esi teikusi patiesību, jo tev ir bijuši pieci, un tas, ar kuru tu dzīvo šobrīd, nav tavs vīrs. Tātad tu esi teikusi patiesību par to."

Paskatieties, kāda atšķirība starp to sievieti un to priesteru grupu. Viņa zināja par Dievu vairāk nekā visa tā priesteru grupa kopā ņemot.

153 Viņa teica: "Cienītais, es redzu, ka Tu esi Pravietis." Viņa sacīja: "Mums nav bijis tāda jau četrsimt gadu. Nu, mēs zinām, ka Mesija nāk. Un, kad Mesija atnāks, Viņš darīs tieši to." Tāda bija Mesijas zīme, jo Viņš bija cilvēka Dēls. Sacīja: "Tieši to Viņš darīs, kad Viņš atnāks. Tu noteikti esi Viņa pravietis."

154 Viņš sacīja: "Tas esmu Es." Neviens cits to pateikt nevarēja.

155 Viņa nometa to ūdens trauku un skrēja uz pilsētu, un sacīja: "Nāciet, paskatieties uz Cilvēku, Kas pateica man, ko es esmu darījusi. Vai tik tas nav pats Mesija?"

Lūk, atcerieties, Viņš apsolīja darīt to pašu pagānu laika beigās.

Ebreji bija gaidījuši šo Mesiju četrus tūkstošus gadus, četrus tūkstošus gadus bija mācījuši, ka Viņš nāks un ko Viņš darīs, kad Viņš atnāks, bet viņi nespēja Viņu ieraudzīt jeb nespēja to atpazīt. Un, kad Viņš darīja Sevi zināmu tieši tā, kā Viņš bija aprakstījis Bībelē, kad Viņš bija bijis teofānija un pēc tam kļuva miesa un mājoja viņu vidū, viņi nespēja to saskatīt un sauca Viņa darbus par velna darbiem.

156 Lūk, mums ir bijuši divi tūkstoši gadu ar mācīšanu. Sākot ar Romas katoļu baznīcu, pēc apustuļiem. Tātad mēs izgājām cauri katoļiem, grieķiem un tā tālāk, līdz pat Lutera periodam un Veslijam, kam nu vēl, deviņi simti dažādu organizāciju. Viņiem visus šo gadsimtus ir bijusi mācīšana.

Lūk, Viņš apsolīja, ka tieši pirms laika gala atkal parādīsies Sodomas un Gomoras aina: "Kā bija Sodomas dienās, tā būs, kad pienāks beigu laiks, atkal atklās Sevi cilvēka Dēls." [Pārtraukums lentas ierakstā—Tulk.]

"Vēl nedaudz, un pasaule Mani vairs neredzēs; bet jūs Mani redzēsiet, jo Es," personas vietniekvārds, "Es būšu ar jums, pat jūsos līdz pašām beigām, līdz pasaules galam. Es būšu ar jums." Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Vai saprotat?

157 Redziet, būtībā *samarietis*, kā es teicu vakardienas vakara svētrunā, bija Hagare, saprotiet, izkropļots veids. *Ebrejs* bija Sāra jeb sār-ietis. Bet *pagāns* ir no Marijas, Ķēnišķīgā Sēkla, Ābrahāma Ķēnišķīgā Sēkla.

158 Un tā, ir apsolīts, ka šajās pēdējās dienās tas pats Dievs, tas pats Kristus atkal atnāks uz šejieni un atklās Sevi kā cilvēka Dēls.

Kāpēc? Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Un, ja Viņš būtu ļāvis tiem ebrejiem tikt cauri ar. . . un dotu viņiem to Mesijas zīmi, bet pēc tam atnāktu pagānu apmācības beigās un ļautu viņiem ienākt, pamatojoties tikai uz teoloģiju, Viņš būtu netaisns. Viņam noteikti ir jādara tās pašas lietas, jo Bībelē ir teikts, treš-. . . Ebrejiem 13:8: "Viņš ir tas pats."

Un Viņš ir apsolījis Maleahijas 4. nodaļā un visos citos Rakstos, ka pēdējās dienās draudze būs tieši tādā pašā stāvoklī, kāda tā ir šodien, tāpat arī pasaule.

159 Paskatieties uz pasauli šodien. Paskatieties uz šo Sodomas stāvokli. Paskatieties uz zemestrīcēm dažādās vietās un uz visu, kas notiek. Paskatieties uz draudzi un to, kādā Bābeles sajukumā tā atrodas. Paskatieties uz tās vēstnešiem, Oralu Robertsu un Billiju Grehemu.

G-r-a-h-a-m, vēl nekad mums nav bijis vēstnesis visām draudzēm, kura vārds beigtos ar h-a-m, kā Ābrahāms. A-b-r-a-h-a-m ir septiņi burti. G-r-a-h-a-m ir seši burti. Uz kurieni viņš ir nosūtīts? Uz pasauli. Seši ir cilvēka skaitlis. Cilvēks tika radīts sestajā dienā. Savukārt septiņi ir Dieva skaitlis.

160 Lūk, paskatieties uz viņiem tur, Sodomā. Un tur ir viņu vēstneši, kas runā uz viņiem.

Bet kur tad ir šī Ābrahāma ķēnišķīgā Sēkla? Kur ir viņu zīme? Tā, par kuru Viņš teica: "Kā tas bija Sodomas dienās," kad Dievs nonāca un tika izpausts cilvēka miesā, un pateica, ko Sāra domāja savā sirdī teltī Viņam aiz muguras: pēdējā zīme pirms pagānu pasaules iznīcināšanas ar uguni.

Un Draudze ir saņēmusi tās pēdējo zīmi, pirms visa pasaule tiks iznīcināta, šī pagānu valstība tiks iznīcināta ar uguni un Dieva dusmām. Vai jūs tam ticat?

161 Tas Melhisedeks bija miesa, parādīja Sevi cilvēka ķermenī; un pēc tam, vēlāk, Viņš kļuva miesa. Un šovakar Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Vai jūs tam ticat?

162 Kas tad ir šis Melhisedeks, tas pats vakar, šodien. . . "Vispār bez tēva, vispār bez mātes; Viņam nav bijis dienu sākuma, Viņam nav bijis dzīves beigu." Un Viņš satika Ābrahāmu, un kādu zīmi Viņš parādīja? Tad, kad Viņš bija kļuvis miesa, Viņš pateica, ka tas atkal atkārtosies tieši pirms beigu laika. Vai jūs tam ticat? Es tam ticu.

Lūgsim.

163 Dārgais Dievs, es ticu Rakstiem, ka Tu esi teicis, ka Tu esi "tas pats vakar, šodien un mūžīgi". Un, būdams patiess savā sirdī, Kungs, es zinu, ka teju teju kaut kas notiks. Es nevaru to precīzi noteikt. Es baidos kaut ko pateikt, Kungs. Tu zini Sava kalpa sirdi.

164 Un cik daudzas reizes visos laikos, kad Tu esi kaut ko sūtījis, cilvēki nav spējuši to ieraudzīt. Cilvēks vienmēr slavē Dievu par to, ko Viņš ir darījis, un saka, kādas lielas lietas Viņš darīs, bet ignorē to, ko Viņš dara. Tā tas ir bijis visos laikos. Kāpēc Romas baznīca nespēja atpazīt svēto Patriku kā Dieva pravieti? Kāpēc viņi nogalināja Žannu d'Arku, kaut viņa bija praviete, un sadedzināja viņu kā raganu? Tēvs, tas vienmēr paliek nepamanīts. Tu slēp to no gudro un prātīgo acīm. Nav brīnums, ka Tu pateici tiem priesteriem: "Jūs izgreznojat praviešu kapus, lai gan paši esat tos tur iedzinuši." Pēc viņu nāves viņi redz savu kļūdu. Viņi vienmēr Tevi vajā, Kungs, lai kādā formā Tu nāktu.

165 Šovakar es lūdzu, Dievs, vēl vienu reizi. Rīt mums ir ieplānots būt . . . doties uz Tūsonu. Mums ir jāsludina arī citās pasaules daļās, citās pilsētās. Bet, dārgais Dievs, varbūt šovakar šeit ir svešinieki, kuri nekad nav . . . viņi ir dzirdējuši, kā tiek sludināts Vārds, bet nekad nav redzējuši To izpaužamies.

Kā es prasīju Tev sākumā. Kad tie mācekļi, Kleops un viņa draugs, nākdami no Emavas, soļoja pa ceļu, un Tu iznāci no krūmiem un sāki ar viņiem runāt, tas bija pēc augšāmcelšanās, sludināji viņiem. Nu, Viņš sacīja: "Nesaprātīgie, sirdī lēnie. Vai tad jūs nezināt, ka Kristum vajadzēja to visu izciest un tad ieiet Savā godībā?" Bet viņi joprojām to neatpazina. Visu dienu viņi gāja kopā ar Tevi, bet joprojām Tevi neatpazina. Bet kādu vakaru . . .

Pienāca vakars, un viņi piespieda Tevi ieiet. Kad viņi iegāja tajā mazajā viesnīciņā un aizvēra durvis, tad Tu izdarīji kaut ko tieši tā, kā Tu biji darījis pirms krustā sišanas, un viņi atpazina, ka tas ir augšāmceltais Kristus. Pēc dažiem mirkļiem Tu aizgāji aiz priekškara un pazudi. Viņi ātri aizskrēja un sacīja mācekļiem: "Tas Kungs patiesi ir augšāmcēlies!"

166 Tēvs, Dievs, es ticu, ka Tu joprojām esi dzīvs. Es zinu, ka Tu esi. Un Tu esi pierādījis to mums tik daudzas reizes. Kungs, vai Tu varētu izdarīt to vēl vienu reizi mūsu dēļ? Ja mēs esam atraduši labvēlību Tavās acīs, ļauj, lai tas notiek atkal. Es esmu Tavs kalps; viņi šeit ir Tavi kalpi. Kungs, viss, ko es esmu teicis, nebūtu nozīmējis . . . Tikai viens vārds no Tevis nozīmētu vairāk nekā tas, ko es esmu pateicis šajos piecos vakaros jeb piecos vēstījumos. Tas nozīmētu vairāk, tikai viens vārds no Tevis. Vai Tu, lūdzu, runāsi, Kungs, lai cilvēki zinātu, ka es esmu sacījis viņiem Patiesību? Dāvā to, Kungs. Es lūdzu to Jēzus Vārdā, vēl tikai šo reizi. Āmen.

167 Un tā, es jūs nepazīstu. Es pazīstu dažus cilvēkus. Es pazīstu šo puisi, kas sēž *šeit*. Es pazīstu Bilu Dauhu, kas sēž *tur*. Es gribu. . . Tur ir brālis Blērs, Rodnijs Kokss. Tur ir grūti ko saskatīt.

Šajā pusē es tagad faktiski neredzu nevienu, ko es pazīstu.

168 Cik daudzi no jums šeit zina, ka esmu jums svešs? Paceliet rokas, kas zina, ka es par jums neko nezinu, paceliet rokas abās pusēs.

Cik daudziem no jums šeit ir kādas problēmas vai arī kaut kas, ko jūs zināt, ka es par to neko nezinu? Lūdzu, paceliet rokas.

Tātad man būtu pilnīgi, absolūti, pilnīgi neiespējami kaut ko par jums uzzināt. Tātad, tam būtu jānāk citādā veidā, no Gara atklāsmes.

Un kā es visus šos vakarus un šovakar esmu jums sacījis, ka Viņš nav miris; ka Viņš ir šeit un ir apsolījis darīt to pašu. Un apsolījis, ka pēdējās dienās pienāks laiks, saskaņā ar Maleahijas 4. nodaļu un saskaņā ar Lūkas Evaņģēliju, kad Viņš atkal parādīsies cilvēka veidolā Savu ļaužu vidū un darīs to pašu, un atklās to pašu, to pašu Mesijas zīmi. Kurš no jums, kas lasa Bībeli, to zina, zina, ka tā ir Patiesība? Sakiet: "Āmen." [Sanāksme saka: "Āmen."—Tulk.] Izskatās, ka visi lasa Bībeli.

169 Lūk, es zinu, ka šodien cilvēkiem tas ir svešs, bet tā joprojām ir Patiesība. Tieši tāpēc viņi neatpazina Jēzu no Nācaretes. Viņi zināja savas draudzes ticības mācības, bet Viņu viņi nezināja. Bet Viņš nāca tieši tā, kā teica Bībele; nevis kāds teologs, nevis kāds priesteris. Viņš nāca kā Pravietis, bet Viņa Paša ļaudis Viņu nepieņēma.

170 Tātad, ja Dievs tur Savu Vārdu un ja man sanāks. . . ja gadīsies, ka tas būs kāds, ko es pazīstu, tad es—es paņemšu kādu citu. Saprotiet, es gribu kādu, ko es nepazīstu. Un es gribu, lai jūs lūdzaties.

171 Un tā, paskatieties, reiz kādai sievietei bija kāda kaite. Viņa bija iztērējusi savu naudu ārstiem; tie nespēja viņai palīdzēt. Un viņa sacīja savā sirdī: "Ja vien es pieskaršos tā Cilvēka drēbēm, es kļūšu vesela." Vai jūs atceraties to stāstu? Un viņi visi mēģināja viņu aizturēt, bet viņa spiedās cauri, līdz viņa pieskārās Viņa drēbēm, atkāpās un apsēdās.

172 Tagad klausieties uzmanīgi. Un kad Viņš to izdarīja, kad viņa to izdarīja, Jēzus pagriezās un sacīja: "Kas Man pieskārās?"

173 Nu, apustulis Pēteris Viņam pārmeta. Viņš, iespējams, sacīja apmēram šādi: "Kungs, nesaki neko tādu. Cilvēki domās, ka ar Tevi kaut kas nav kārtībā. Jo, kad Tu pateici, ka viņiem ir jāēd Tava miesa un jādzer Tavas Asinis, viņi jau domā, ka kaut kas nav kārtībā. Un nu Tu saki: 'Kas Man pieskārās?' Tev taču pieskaras tas viss pūlis."

174 Viņš sacīja: "Jā, bet es jutu, ka no Manis izgāja spēks." Tas bija citādāka veida pieskāriens. Lūk, visi zina, ka *stiprums* ir "spēks". "Es kļuvu vājš; spēks izgāja no Manis."

Un viņš paskatījās uz apkārtējiem, līdz Viņš atrada to sievieti un pateica viņai par viņas asiņošanu. Un viņa sajuta savā ķermenī, ka tā asiņošana ir apstājusies. Vai pareizi? Un Viņš teica: "Tava ticība tevi ir izglābusi."

Lūk, tas ir grieķu vārds *sozo*, kas burtiski nozīmē "izglābts", fiziski vai garīgi, tas ir viens un tas pats. Viņš "izglāba". Viņš ir—Viņš ir jūsu Glābējs.

175 Tātad, ja tas bija Viņš vakar, un Viņš rīkojās šādi, lai pierādītu, ka Viņš ir starp cilvēkiem, apsolītais Mesija; un šādi Viņš Sevi identificēja un apsolīja Bībelē, ka Viņš darīs to pašu arī tagad; vai tad Viņam—vai Viņam nebūtu jādara tas pats?

176 Jūs teiksiet: "Vai Viņš runāja par slimo dziedināšanu?" Jā!

Vēstulē Ebrejiem, no kuras es tikko lasīju Bībelē, ir teikts, ka "šobrīd Jēzus Kristus ir mūsu Augstais Priesteris, kurš jūt līdzi mūsu vājībām". Cik daudzi zina, ka tā ir taisnība? Tā saka Bībele. "Tagad Viņš ir Augstais Priesteris, kuru mēs varam aizskart ar mūsu vājībām." Tātad, ja Viņš ir tāds pats Augstais Priesteris, kāds Viņš bija toreiz, kā tad Viņš rīkosies tagad? Ja Viņš ir tas pats Augstais Priesteris, tad Viņam būs jārīkojas tāpat kā toreiz. Lūk, jūs varat . . .

Es neesmu jūsu Augstais Priesteris. Jūs varētu man pieskarties, un tas būtu tāpat kā pieskarties jūsu vīram vai brālim, vai jebkuram citam cilvēkam.

177 Bet lai jūsu ticība pieskaras Viņam, un redzēsiet, kas notiks. Un tā, ja es esmu Dieva kalps un esmu sacījis jums Patiesību, tad Dievs apliecinās, ka tā ir Patiesība. Un tas pierādīs, ka Jēzus Kristus ir dzīvs šovakar un stāv šeit. Vai pareizi?

Un tā, ticiet, vispirms tikai viena puse, viena puse. Ticiet tur. Es labāk palikšu šeit, pie mikrofona, jo viņi mani nedzirdēs.

178 Ikviens, vienkārši paskaties uz Dievu un saki: "Dievs, tas cilvēks mani nepazīst. Viņš neko par mani nezina. Es viņam esmu pilnīgi svešs. Bet lai mana ticība pieskaras Tev, Kungs. Un Tu zini, kas man kaiš, Kungs. Tu zini par mani visu. Tu zini, kas es esmu, tāpat kā Tu zināji, kas ir Pēteris, tāpat kā Tu zināji Nātānaēlu, tāpat kā Tu zināji, kāda vaina bija tai sievietei ar asiņošanu. Un šis cilvēks saka man, ka Tu esi 'tas pats vakar, šodien un mūžīgi'. Tādā gadījumā, Kungs, lai mana ticība pieskaras Tev."

Un, ja Viņš to izdarīs un nekļūdīgi apliecinās Sevi šeit, cik daudzi no jums ticēs Viņam no visas sirds; ja Viņš izdarīs to vismaz vienam, diviem vai trim cilvēkiem kā—kā liecību? [Sanāksme saka: "Āmen."—Tulk.] Lai Dievs jūs svētī.

179 Un tā, Tēvs Dievs, tas ir pilnīgi ārpus jebkura cilvēka spēkiem. Tam būtu jābūt kaut kam pārdabiskam. Tāpēc es lūdzu, Kungs, lai Tu man tagad palīdzi. Es esmu Tavās rokās. Rīkojies ar mani tā, kā Tu uzskati par piemērotu. Jēzus Vārdā. Āmen.

180 Un tā, neuztraucieties. Vienkārši pazemīgi, godbijīgi sakiet: "Kungs, es kalpošu Tev. Un tā būs patiesība, ka, ja es pieskaršos Tavām drēbēm, tad Tu atbildēsi caur šo cilvēku. Tas pierādīs man, ka tas, ko viņš sacīja, ir Patiesība." Vai pareizi?

181 Cik daudzi ir redzējuši tās Gaismas fotogrāfiju? Tā ir pa visu valsti, it visur. Zinātnieki to paņēma un rūpīgi izpētīja, un it visur. Lūk, šobrīd Viņš ir tieši šeit; Tas pats, kas runāja par *Laulību un Šķiršanos*, Tas pats, kas bija uz tā kalna, satricināja tur tos pakalnus, Tas pats, kas bija šeit uz upes trīsdesmit trešajā gadā, tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Viņš ir tas pats.

182 Lūk, šeit ir sieviete, un šobrīd viņa apzinās, ka kaut kas ir noticis. Tā Gaisma atrodas tieši virs viņas. Viņa sēž tieši *šeit*, zaļā džemperī vai kaut kā tā. Es šo sievieti nepazīstu. Es domāju, ka mēs viens otru nepazīstam. Tā tas ir. Vai tu tici, ka Dievs . . . Tev—tev ir kaut kāda vajadzība, un vai tu tici, ka Dievs var atklāt man, kāda ir tava problēma? Un, ja Viņš to izdarīs, tad tu zināsi, ka tam ir jābūt kādam pārdabiskam spēkam, jo es tevi nepazīstu. Un tam ir jāatnāk pārdabiskā veidā.

Viss ir atkarīgs no tā, ko jūs par to domājat. Jūs varat nostāties priesteru pusē un nosaukt to par "velnu", vai arī jūs varat nostāties ticīgo pusē un nosaukt to par "Dievu". Lai kam jūs ticētu, tieši no turienes nāks jūsu atlīdzība.

183 Ja Dievs man atklās tavu problēmu, vai tu pieņemsi Viņu kā savu—savu izpirkšanu no tās problēmas? Es nezinu, kāda ir tā problēma. Bet es zinu, un tu zini, ka kaut kas notiek.

184 Un tā, vienkārši atļauj man pateikt tev, ko tu jūti, un tad tu zināsi: patiešām silta, patīkama, omulīga sajūta. Es skatos tieši uz To. Tā ir tā Gaisma, dzintara krāsas Gaisma, kas atrodas virs tās sievietes.

Un tā kundze cieš no kuņģa problēmām. Viņas vēderā ir kaut kādi audzēji. Viņa nav no šejienes. Nē. Tu esi no tālienes, vai ne? Tā tas ir. Tu esi no Viskonsinas. Vai pareizi? Protams. Tagad tu esi dziedināta. Tava ticība ir darījusi tevi veselu.

185 Tagad pasakiet man, kam šī sieviete pieskārās. Es esmu divdesmit piecu metru attālumā no viņas. Viņa pieskārās Jēzum Kristum, Augstajam Priesterim. Vai jūs tam ticat?

186 Es skatos uz sievieti, ar kuru es runāju. Šī sieviete, es skatos tieši uz viņu, jo viņa ļoti lūdzas par kādu vīrieti. Viņa izstāstīja man, ka viņai bija kāds vīrietis . . . Viņa man neko par to nestāstīja.

Bet viņas vārds ir Valdropa kundze. Viņa ir no Fīniksas. Viņa tika augšāmcelta no miroņiem, un viņas ārsts atnāca ar

rentgenu un parādīja vēzi viņas sirdī. Viņa nomira lūgšanu rindā. Pirms cik ilga lika tas notika, Valdropa kundze? Pirms astoņpadsmit gadiem, un šodien viņa sēž šeit, dzīva liecība. Viņas ārsts ir atnācis uz sanāksmi, atveda . . . Sacīja: "Kā šī sieviete var dzīvot?" Bet viņa ir šeit, no tā vairs nav ne miņas.

187 Viņa ir kādu atvedusi, un viņa lūdzas par viņu. Lūk, viņš mirst no diabēta. Nu, es to zināju. Bet tā kā tu lūdzies . . . Tu zini, ka es nezinu, kas viņš ir, Valdropas kundze.

188 Viņš ir no Misūri, un viņa vārds ir Kūpera kungs. Pareizi. Lūk, tici, tu vari atgriezties mājās un būt vesels, ser. Tas ir atkarīgs no tevis, ja tu tam ticēsi.

189 Šeit ir kāda sieviete, un viņa cieš no astmas, no komplikācijām. Viņa nav no šejienes. Viņa sēž tur pūlī, lūk, *tur*. Es ceru, ka viņa . . . Viņa nav no šejienes. Viņa ir no Džordžijas. Makkinnija jaunkundze. Vai tu tici no visas sirds, tici, ka Dievs darīs tevi veselu? Piecelies kājās, ja tu mani nepazīsti un ja tā ir taisnība. Jēzus Kristus tevi dziedina. Vai jūs ticat?

190 Man aiz muguras, aiz manis sēž vīrietis. Viņš sarunājas ar Dievu. Un, lūk, ko viņš vēlas, viņam ir mazulis, kuram ir sirds slimība. Un šim mazulim ir trokšņi sirdī, tā teica ārsts. Un tā vīrieša vārds ir Koksa kungs. Piecelies, Koksa kungs. "Un Viņš pateica Sārai, ko viņa domāja Viņam aiz muguras."

191 Viņam iepretim, ailes otrā pusē, nedaudz tālāk, ir vīrietis, kurš nav no šejienes, bet no Ņūmeksikas. Es nekad dzīvē neesmu viņu redzējis. Šobrīd es skatos tieši uz viņu, bet viņš ir man aiz muguras. Viņš ir no Ņūmeksikas. Un tam vīrietim ir meita, par kuru viņš ir uztraucies, un šai meitai kaut kas nav kārtībā ar muti. Tas ir . . . Viņai ir problēma ar aukslējām mutē. Un tā vīrieša vārds ir Vesta kungs. Lūdzu, piecelies, ser. Es viņam esmu pilnīgi svešs, bet Tas Kungs Dievs dziedinās viņa bērnu.

192 Vai tagad jūs ticat no visas sirds? Cik daudzi no jums tagad tic no visas sirds? Nu, vai tad Jēzus Kristus nav tas pats vakar, šodien un mūžīgi? Vai tagad jūs pieņemat Viņu par savu Glābēju? Paceliet rokas. Vai jūs ticat Viņam kā savam Dziedinātājam?

193 Lūk, šeit ir kāds cilvēks, viņš ir sakropļots vai kaut kas tāds, viņš guļ uz saliekamās gultas.

Vai tu dzirdi mani caur šo mikrofonu? Es tevi nepazīstu. Tu vienkārši esi tur guļoša sieviete. Ja es varētu tevi dziedināt, es to izdarītu. Es nevaru tevi dziedināt.

Viss ir kārtībā. Tas vienkārši ir vīrietis, kas priecājas. Viņa bērns tika dziedināts.

Es tevi nepazīstu. Tu esi sieviete, un es esmu vīrietis. Es domāju, ka šī ir mūsu pirmā tikšanās reize dzīvē. Šie cilvēki . . . ? . . . kas tevi atnesa. Patiesībā, tu esi šeit pirmo reizi; viņi tikko tevi atnesa. Tu atbrauci no tālienes. Tu esi nāves ēnā. Tev ir vēzis. Tas nav sakropļojums. Tas ir vēzis. Ārsti vairs nevar

tev palīdzēt. Tā ir taisnība. Un tu noteikti mirsi; tie ārsti vairs nekādi nevar tev palīdzēt.

194 Reiz trīs spitālīgie sēdēja pie Samarijas vārtiem. Un tie spitālīgie sacīja: "Kādēļ mums šeit sēdēt, līdz mēs nomirsim?" Jo tur bija visvisādas slimības, cilvēki mira bada nāvē un ēda cits cita bērnus. Viņi sacīja: "Ja mēs iesim uz ienaidnieku nometni, pie sīriešiem; ja viņi mūs nogalinās, mēs tik un tā nomirtu. Bet, ja viņi mūs saudzēs, mēs dzīvosim." Un viņi riskēja. Un caur to ticību viņi izglāba ne tikai sevi, bet arī visu to grupu.

195 Un tā, tu nomirsi, ja tu gulēsi tur. Un neviens neprasa tev doties uz ienaidnieka nometni. Bet tu esi ielūgta uz Tēva namu,. . .?. . .

196 Tu mirsti no vēža. Tu nevari dzīvot ārpus Dieva. Tu neesi no šīs pilsētas. Tu neesi no šīs apkaimes. Tu esi atbraukusi no tālienes. Tu esi no Milvoki. Tā ir taisnība. Pareizi. Es redzēju to pilsētu. Es to zinu. Pareizi.

Vai tu tici? Vai tagad tu pieņemsi Dievu kā savu Dziedinātāju? Ja tā, tad, lai cik vāja tu būtu, lai cik saistīta pie gultas tu būtu, es ticu, ka tavā gadījumā es celtos Jēzus Kristus Vārdā. Un paņem to gultu un dodies mājās, un dzīvo Dieva godam. Vai tu paklausīsi man kā Dieva pravietim? Tad celies un ej. Esi vesela! Nebaidies. Celies no tās gultas; Dievs darīs tevi veselu. Saproti?

197 Pieturiet viņu kāds, lai viņa var piecelties un iegūt spēkus. Vai jūs ticat Dievam? Vienkārši ļaujiet viņai nedaudz atgūt spēkus; ar viņu viss būs kārtībā. Tieši tā, māsa. Tur nu viņa ir, Kunga Jēzus Vārdā!

Piecelsimies kājās un slavēsim Dievu. Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi!

Ej, un lai Kungs Jēzus Kristus tevi svētī. Esi vesela.

65-0221E Kas ir šis Melhisedeks?
Parkview Junior vidusskola
Džefersonvila, Indiāna ASV

LATVIAN

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autortiesību paziņojums

Visas tiesības aizsargātas. Šo grāmatu ir atļauts drukāt uz mājas printera personiskām vajadzībām vai arī izdalīt bez maksas kā Jēzus Kristus Evaņģēlija izplatīšanas līdzekli. Šo grāmatu nedrīkst pārdot, pavairot lielos apmēros, publicēt tīmekļa vietnē, glabāt meklēšanas sistēmā, tulkot citā valodā vai izmantot naudas līdzekļu piesaistīšanai bez speciālas rakstiskas atļaujas no Voice Of God Recordings®.

Lai iegūtu vairāk informācijas vai citus pieejamos materiālus, lūdzam sazināties:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org